

veto

België Belgique
P.B.
3000 Leuven 1
2/2817

afgifte: Leuven 1
weekblad - verschijnt niet van
juni tot augustus

Onafhankelijk weekblad van de Leuvense student

Studenten betogen tegen expansie UCL “Etudiants, pas contents”

“Pas de fusion sans information” en andere kreten weergalmden vorige week maandag doorheen de behaaglijke steegjes van Louvain La Neuve. De lokale studentenraad nam de expansieplannen van de Université Catholique de Louvain La Neuve (UCL) zwaar op de korrel.

KEN LAMBEETS |

Wallonië telt momenteel vier katholieke universiteiten: de UCL, de Université Notre Dame de la Paix de Namur, de Université de la Fucam de Mons en de Facultés Universitaires Saint-Louis de Bruxelles. In 2010 fusioneren deze vier instellingen tot één grote Franstalige katholieke universiteit met een centraal bestuur.

SPOTPRENTEN

Ook al bestaan er al langer samenwerkingverbanden tussen de vier universiteiten onderling zoals een universele bibliothecaire uitleendienst, toch sloeg het nieuws van de fusie in als een bom. Op 1 oktober presenteerden de vier rectoren de voordelen van de toekomstige universiteitsstructuur. De Université Catholique de Louvain of de Université de Louvain (er heerst voorsnog onzekerheid over de naam van de nieuwe universiteit, red.) zal internationaal hogere toppen scheren: een stijging in allerlei prestigieuze rankings wordt haar

deel. Daarenboven zal het mogelijk worden om verscheidene onderzoeksdomeinen verder te rationaliseren, te specificeren en aldus te optimaliseren.

Omdat de studenten onvoldoende geconsulteerd werden in de besluitvorming - ze kregen slechts een handvol onduidelijke powerpoints in hun bezit die wars staat van de onduidelijke passages - mobiliseerde de Assemblée Générale des Etudiants de Louvain La Neuve (AGL) op maandag massaal haar achterban. Met succes; enkele honderden studenten verzamelden even na de middag op la Grande Place. Ter plekke werden enkele originele liederen en slogans ingestudeerd.

“Il nous a promis une belle démocratie pour l'Académie”, “Pas de fusion sans information” en “Etudiants, pas contents” waren maar enkele van de vele kreten die door de luidsprekers galmden. Sommige liederen werden van een ludiek dansje voorzien en hier en daar kliefdien spotprenten met het hoofd van de rector door de lucht. Even later begaf de hele stoet - volgens de ordediensten een 750tal personen - zich naar het rectoraat. Daar vond om 14.00 een Academische Raad plaats waar de werkttekst ter discussie lag. Ter plekke werd nog een halfuur gedemonstreerd.

“We staan niet afkerig tegenover de universiteitsfusie, maar alle belangrijke beslissingen daaromtrent werden in de hoogste re-

Ontevreden studenten trekken de straat op

Met veel spandoeken en luidkeels geroep trokken heel wat studenten van zusterstad Louvain La Neuve de straten op. De aanleiding is de aangekondigde uitbreiding van de Université Catholique de Louvain.

gionen van de universiteit genomen” vertelt Benjamin Peltier, voorzitter van studentenraad AGL. “Daarom heerst er veel chaos rond het project. Bij heel wat beslissingen hebben we onze twijfels. We gaan niet akkoord met de opgestelde tekst.”

CLUBJE

Wat stoot de studenten dan net voor de borst? “De Academische Raad - het orgaan dat de verschillende onderdelen van de universiteit belichaamt en waar ook enkele studenten in zetelen - vervult in het toekomstige project een louter adviserende functie.” vertelt Benjamin. “De koers van de universiteit wordt binnenkort slechts door

een select clubje bepaald: de rector en de Raad van Bestuur hebben in het nieuwe systeem alles voor het zeggen.”

“Daarenboven verdwijnt de functie van de vice-rector van sociale en studentengerelateerde zaken. Dat is een aanval op de democratische werking van de universiteit.” aldus Benjamin. “Momenteel hebben de vier universiteiten allemaal een sterk persoonlijk profiel. Niets garandeert ons dat dat persoonlijke profiel in de toekomst verloren gaat.” besluit de studentenvoorzitter.

VERDERE ACTIES

Na een halfuur studentengezang daalde rector Bernard Coulie de trappen van het rectoraat af. Van op

het geïmproviseerde podium sprak hij in een luidspreker de menigte toe. “Ik wens me te verontschuldigen voor de slechte communicatie. Het doet me deugd dat jullie hier allemaal aanwezig zijn en bekommerd zijn om de toekomst van de universiteit. De Academische Raad zal dan wel niet meer in haar huidige vorm blijven bestaan, ze zal wel haar delibererende functie behouden. Ook met jullie andere grieven houden we rekening. Voor het einde van de maand november vallen er overigens geen definitieve beslissingen.”

Het antwoord van de rector liet de studenten op hun honger zitten. “Zijn toespraak overtuigde niet.” bevestigd Benjamin. “Op de Academische Raad die volgde, bleek ook dat er heel wat decanen zich vragen stelden bij de beloftes van de rector.”

Benjamin sluit verdere acties niet uit, “al wachten we nog een beetje af.” Edouard Dieudonné, voorzitter van de studentenraad van Namen, stak zijn collega een hart onder de riem: “Ook in Namen zullen er acties worden ondernomen tegen een fusie die de belangen van de studenten niet in rekening brengt.”

Deze week in veto:

*** De Amerikaanse verkiezingen staan voor de deur, en ook in veto besteden we daar de nodige aandacht aan. We staan stil bij de evenementen die er deze week voor deze gelegenheid plaatsvinden *** In de categorie Inter Pares staan de presessen van Babylon en Historia tegenover elkaar. Ze zijn beiden erg trots op hun kring, en bij uitbreiding hun fakbar *** LOKO organiseert

samen met veto ‘Het groot dictee der Leuvense studenten’. Op dinsdag 18 november vallen er erg mooie prijzen te winnen. De muzikale kant van de zaak wordt verzorgd door Lenny. *** Hervormingen in Italië brengen heel wat studenten op straat. Grote besparingen van premier Berlusconi wekken grote ergernis *** Nieuwsanker Lieven Verstraeten is na de uurtjes ook

grote fan van bossanova en underground techno-samba-toestanden. Hij vertelt over zijn deejayleven. *** Politie van Paul vertelt over zijn dagelijkse wilde avonturen met zijn lintmeter en het zebrapad *** Chantal Block, hoogleraar aan Groep T vraagt zich af of meer cultuur op televisie echt zo moeilijk te verkrijgen is. *** We zoeken naar de sporen van Halloween in het Leuvense. De

Alma kent er blijkbaar nog wat van *** De K.U.Leuven treedt strenger op tegen flyers *** Bloedserieus, een organisatie van Landbouwkring en Medica strijkt van 17 tot 20 november weer neer in Leuven. Het doel is om zo veel mogelijk bloed in te zamelen, maar ook om donors op regelmatige basis te doen terugkeren .

(advertentie)

GROEP T

INTERNATIONALE HOGESCHOOL LEUVEN

WWW.GROEPT.BE
ENGINEERING • ENTERPRISING • EDUCATING

Veto trakteert
op KANE
en THE DATSUNS
zie p. 14

Rectorsevaluatie (5): leiderschap

Een rector zonder gezag

Na vier jaar Marc Vervenne is het rectorchap uitgehold. Wat rest is een protocolaire functie. "We zijn geëvolueerd naar het systeem van Oxford, waar niet de chancellor maar de vice-chancellor alles voor het zeggen heeft," luidt de analyse scherp.

MAARTEN GOETHALS

Er wordt gemord over de rector. En de kritieken uit de wandelgangen zijn daarbij niet van de poes. Het meest gehoorde verwijt is dat Vervenne geen eigen mening heeft. "Hij is een soort boekhouder van andermans meningen." Als bestuurder kan hij bovendien geen grote beleidslijnen trekken. "Dat is zijn ding niet. En als hij het probeerde, zoals bij het Leuven Universitair Systeem (LUS), werd hij teruggefloten," vertelt een goedgeplaatste bron.

Hoe zijn de leiderskwaliteiten van Marc Vervenne dan? Kan hij de universiteit begeistere en inspireren? En treedt hij als rector besluitvaardig op? Want dat zijn de profieisen voor een rector, zoals vastgelegd in de reglementen van de K.U.Leuven. "Ach," zucht een goedgeplaatst lid van de Academische Raad (AR), "Vervenne is niet de rector van de technische dossierkennis, daar heeft hij vice-rectoren voor. Hij is de man van de menselijke relaties, en net als een pastoor wil hij vuur met water verzoenen. Bewonderenswaardig, maar op niveau van een universiteit is dat onmogelijk."

Een ander lid van de AR beaamt

dit laatste: "Vervenne heeft een sfeer gecreëerd waarin opnieuw debat mogelijk werd. Klinkt leuk, maar daarmee hou je geen universiteit recht. Een debat moet namelijk een richting en een conclusie hebben. Als dit niet het geval is, is 'praatbarak' een beter woord."

Het lijkt ook dat Marc Vervenne het ongeluk heeft rector te zijn van de K.U.Leuven. "De andere Vlaamse rectoren zijn zeker niet sterker dan Vervenne. Maar we zijn in Leuven niet gewoon dat een rector zich low-profile houdt. De K.U.Leuven heeft in het verleden meer geprononceerde figuren gehad, zoals een Oosterlinck of een Dillemans," klinkt het. "Maar Vervenne is wie we vier jaar geleden wilden. Eerlijk gezegd hebben we als universiteit ook nog geen schade geleden onder hem. Er zijn genoeg hefbomen en mensen die de zaken regelen. Zolang er geen echte lijken uit de kast vallen zie ik geen enkel probleem," zegt een insider.

Niet iedereen gaat daarmee akkoord. Volgens sommigen heeft zijn gebrek aan leiderschap al tot dramatische zaken geleid. "Dat blijkt uit het slabakkende dossier van de tweejarige masters en het verhoogde inschrijvingsgeld van de huisartsen.

Dit waren interuniversitaire dossiers waar hij een verpletterende verantwoordelijkheid voor droeg," aldus een AR-lid.

EIGEN AGENDA

Goed universitair bestuur is een democratisch bestuur dat duidelijke keuzes maakt op basis van breedgevoerde discussies. Dat beweert professor Steel, oud-decaan van het Hoger Instituut voor Wijsbegeerte (HIW). "Er is de laatste jaren heel veel veranderd in de universiteit en ook in de toekomst wachten ons grote uitdagingen. Daarom is het opmerkelijk dat er nu zo weinig fundamentele discussies zijn. Wat een verschil met het laatste jaar van het rectoraat van Oosterlinck: zijn kordaat en innovatief beleid daagde velen uit tot tegenspraak. Dat had natuurlijk ook te maken met de naderende rectorverkiezingen. Het huidige systeem van rectorsevaluatie — dat ik zeer slecht vind — leidt niet tot een inhoudelijke discussie in het brede publiek, maar het verspreiden van geruchten en communiceren van 'percepties'."

Steel: "De rector heeft duidelijk een andere persoonlijkheid dan zijn voorganger, heeft een andere stijl, stelt andere thema's aan de orde in zijn toespraken, maar er is twijfel of hij erin slaagt dit ander discours ook om te zetten in een ander beleid. In feite hebben we nu een verderzetten en radicalise-

ren van hervormingen die onder de vorige ploeg al begonnen waren. Vele hervormingen van de laatste jaren kennen een soort systeemdwang, waar moeilijk weerstand tegen te bieden is. Eens je begint met het invoeren van bepaalde hervormingen (zoals de bachelor-masterstructuur of de flexibilisering van het studieprogramma), kom je uit bij consequenties waaraan niet meer te ontsnappen is. Misschien verklaart dit besef van een zekere onvermijdelijkheid dat velen geen zin zien in veel discussies, en hopen dat de technici het wel zullen regelen. Ik deel dit fatalisme niet," aldus de oud-decaan.

"Neem nu de toekomst van de associatie: is het LUS onvermijdelijk de opvolger van de Leuvense associatie? Hoewel de universitaire gemeenschap in het begin erg wantrouwig stond tegenover het concept associatie, is dat nu een verworvenheid geworden en wordt het algemeen als een verdienste van de vorige rector gezien. De vraag is echter of men nu geen stap te ver gaat. Is het idee van een multi-campus wel wenselijk? Het concept 'associatie' betekende juist dat de hogescholen formeel onderscheiden blijven van de universiteit waarmee ze zich verbinden. In het nieuwe voorstel hebben we een ambitieus plan van integratie binnen de K.U.Leuven. Bij velen is er bezorgdheid of men op die manier nog de eigenheid van de universitaire opleiding kan behouden. Kan de K.U.Leuven terzelfdertijd de ambitie hebben een internationale top-onderzoeksuniversiteit te zijn en zich uitbreiden in alle provincies. Onge-

rustheid is er ook over het bureaucratisch monster dat het LUS wordt. Naar mijn mening is de Multi-campus helemaal geen fataliteit die volgt uit de associatie, het is een beleidskeuze, waarover vele vragen bestaan. Het zou wenselijk zijn dat de universiteit zich hier meer profileert. Maar hoe kan er nu discussie zijn als de rector en de voorzitter van de associatie in het bekende dubbelinterview (*Interview in DeStandaard bij het begin van het academiejaar, nvd.r.*) bij de opening hierover helemaal hetzelfde zeggen. Wie spreekt hier namens wie?" vraagt Steel zich af.

GEEN COMMUNICATIE

Steel: "Democratisch bestuur betekent voor mij niet dat er over alles moet vergaderd en gestemd worden, maar dat men goed communiceert wanneer er fundamentele keuzes gemaakt moeten worden en discussies niet ontwijkt. Dat ontbreekt nu vaak op het hoogste niveau. Een recent voorbeeld is de uitbreiding van opleidingen aan de campus Kortrijk. Velen hebben dat moeten vernemen via *veto*. Of het voorstel tot invoeren van 'junior track' posities. Dit is een hervorming die radicale gevolgen zal hebben voor het personeelsbeleid in de faculteiten, en dat ook de assistenten en post-docs bijzonder aangaat. De nota hierover wordt in de kleine kring van de coördinator Onderzoek voorbereid zonder dat zelfs decanen er zich mogen mee inlaten, want zo zegt prof Paul De Boeck: 'Als we dat doen, dan wordt alles 'politiek!' Dat is eigenlijk het standpunt van de verlichte dictatuur."

Evalueer jezelf. Begin bij de Rector.

Rechtzetting

Wegens een communicatiefout is

vice-rector Vanden Abeele vorige week niet in de gelegenheid gesteld het artikel over de Campus Kortrijk na te lezen. Hoewel hij zich met de

algemene inhoud van de tekst akkoord verklaart, had Vanden Abeele toch graag een aantal nuances anders gezien.

Splinter |

Koning Vervenne

"De rector geeft leiding aan het College van Bestuur en is, samen met de andere leden van het College van Bestuur, verantwoordelijk voor de voorbereiding en de uitvoering van het beleid van de universiteit." Wie het beleid van de huidige rector van nabij volgt, valt van zijn stoel bij het lezen van artikel 94 van het Organiek Reglement — de grondwet van de universiteit.

"De rector **geeft leiding** aan de universiteit en is verantwoordelijk voor haar **beleid**." Pieter De Somer deed het in de barre zestiger jaren. Hij leidde de kersverse Nederlandsestalige universiteit naar een eigen identiteit. Roger Dillemans drukte zijn stempel op de ethische dimensie en zorgde voor een soepele maatschappelijke verankerung van de K.U.Leuven. Baron André Oosterlinck beschikt eerder over te veel dan over te weinig leiderscapaciteiten. Hij professionaliseerde de universiteit, zowel in onderwijs als in onderzoek, zowel nationaal als internationaal. En Marc Vervenne is al vier jaar rector. Naar zijn eerste, echt zelfstandige beleidslijn — geen voortzetting van zijn voorgangers — is het vooralsnog hard zoeken.

EUVELS

"De rector is **samen met** andere leden van het College Van Bestuur verantwoordelijk voor het beleid van de universiteit." Kunnen delegeren is een goede eigenschap van een rector. "Vervenne kan delegeren", hoor je overal. Hij is de eerste rector die het openlijk over zijn 'kabinetschef' Freddy Jochmans heeft. Maar de universiteit is geen ministerie, en ook al was het dat: niet de kabinetschef, maar de minister moet de touwtjes in handen

hebben.

En dan nog, delegeert de rector wel goed? Op de opening van het vorige academiejaar klaagde vertegenwoordiger van het Zelfstandig Academisch Personeel (ZAP) Louis Vos dat "het beleid van de universiteit vervreemd was van de academische gemeenschap." Onder de geleidingen heerste er "in toenemende mate wantrouwen en cynisme." Wie het bovenstaande stuk van de rectorsevaluatie gelezen heeft, begrijpt dat er sindsdien weinig veranderd is in de hoogste regionen van de universiteit.

GRONDWET

Besluitvaardigheid is een van de elementen die iemand tot een goed leider kunnen maken. En ook daar schiet de rector pijnlijk te kort. Het is geen geheim dat de verslagen van de Academische Raad al vaker geen weerspiegeling vormden van de daar gehouden discussies. Alle decanen steigerden toen na de discussie over het kennis- en competentienetwerk plots bleek dat ook de professionele bachelors gingen inkantelen in de universiteit. Heeft de rector zijn kabinetschef wel in de hand?

"Vervenne kiest voor een ceremoniële invulling van het rectorchap", wordt wel eens gezegd. Hij vertegenwoordigt de universiteit zoals de koning ons land. Maar de rector heeft niet te kiezen: reglementen dienen er om gevolgd te worden. Jammer dat dat aan de K.U.Leuven niet het geval is. Ofwel verander je van grondwet, ofwel van rector.

KEN LAMBEETS |

(Bovenstaand stuk is een opinie-stuk en weerspiegelt enkel de mening van de auteur ervan.)

Nieuwe inwoners Leuven over hun stad

“Ik wil Tobback wel eens mee achterop de fiets nemen”

Wie Leuven na de studies nog niet gans beu is en er zich definitief vestigt, krijgt vrij snel een brief van burgervader Tobback in de bus. Dat moet geen reden tot paniek zijn, hij nodigt immers elke maand de nieuwste inwoners van Leuven uit voor een receptie-met-rondleiding op het stadhuis. Dat dat zo vaak gebeurt, moet niet verwonderen: per jaar vernieuwt maar liefst zeven procent van de Leuvense bevolking zich — flink wat meer dan gemiddeld.

CHRISTOPH MEEUSSEN |

Creationisten en bepaalde politieke partijen zullen het niet graag horen, maar migratie was zelfs bij de *homo sapiens sapiens* al ettelijke millennia een feit. Tegenwoordig is dat niet anders. Individuen — of groepen van individuen — vertrekken uit onvrede met hun huidige woonsituatie naar een andere plek of zelfs een ander land. Dat ook de stad Leuven met migratie te maken heeft, is niet meer dan normaal.

Zo becijferde Vansina, Leuven's schepen voor burgerzaken dat Leuven in oktober 93746 inwoners had. Studenten verhogen dat aantal met zo'n 35000: een significant aandeel in de totale Leuvense bevolking, al is er ook een zekere overlapping.

Nog volgens z'n cijfers is Leuven erg internationaal. Er zouden burgers van maar liefst 148 van de 175 door de Verenigde Naties erkende nationaliteiten op het grondgebied wonen: “Het grootste aantal van hen is Nederlander als het betreft Europa, terwijl de Chinezen de kroon spannen wat betreft inwoners van buiten Europa. Dat is wellicht niet zo gek, gezien er heel wat van hen aan Groep T en de K.U.Leuven studeren.”

GROEI

Deze laatste groep studenten zijn echter erg mobiel. Maar ze zijn niet de enigen. Leuven kent een verloop van 7%. Dat wil zeggen dat er elk jaar 7500 nieuwe Leuvenaars zijn. Kijken we doorheen de tijd, dan

vallen verschillen te zien in het migratiesaldo: Leuven kende de afgelopen decennia een daling en een stijging van het bevolkingsaantal. Het laatste jaar valt echter een opvallend sterke stijging te merken. “Normaal gezien komen er per maand een 600-tal inwoners bij, een 550-tal gaan er vervolgens weer weg. Maar tegenover oktober vorig jaar zien we echter een stijging van maar liefst 1300 nieuwe inwoners per maand.” Volgens de schepen is de stad dus terug aan het groeien, “niet onverklaarbaar gezien de sommen geld die al sinds enkele decennia naar de steden vloeien om ze terug aantrekkelijker te maken.”

UITGAANSGEDRAG

Wie toch nog Leuven verlaat, behoort wellicht tot de dertigers en veertigers. Vansina: “Zij zijn typisch op zoek naar een huisje met een tuinje, zodat ze vaak naburige gemeenten opzoeken, maar wanneer de kinderen uit het huis zijn, gebeurt het omgekeerde. Ouderen trekken terug naar Leuven, vanwege de vlotte be-

reikbaarheid van winkels, dokters, en de geruststelling dat er een ziekenhuis vlakbij is. Dat laatste speelt bij heel wat oudere mensen mee, vooral wellicht al door het geruststellende karakter ervan.”

Dat de stad aantrekkelijk is, lijkt bevestigd te worden door verschillende nieuwe inwoners die de receptie bijwoonden. Een meisje dat net haar studies in Leuven heeft afgemaakt, bewoont nu met haar vriend een appartement in het centrum: “Leuven is een erg veilige stad, en dat is eigenlijk ook een verdienste van de studenten. Door hun actief uitgaansgedrag ben je eigenlijk bijna nooit alleen op straat — en dat doet veel.” Een eveneens net afgestudeerde vriendin van haar zag haar visie op studenten toch al veranderen: “Ik woon in een buurt met best wel veel studenten, en die kunnen behoorlijk wat lawaai maken wanneer ze naar huis gaan.”

Wie de vraag stelt waarom men nu net Leuven verkiest, krijgt steeds antwoorden in dezelfde lijn: naast de hangenblijvers valt ook het aantal buitenlandse studenten op

dat hier officieel moet wonen, anders opent de bank voor hen geen rekening, bijvoorbeeld. Daarnaast werken heel wat mensen in het Brusselse, maar die stad zou te vuil, te onveilig of te groot zijn. Het kleinschalige van Leuven wordt erg gesmaakt.

Een uitgeweken Surinaamse, leerde hier haar man kennen. Ze vond het hier zo aangenaam dat ze mee in Leuven kwam wonen: “Ik woon wel niet in het centrum van Leuven, maar ik heb de indruk dat studenten zich al bij al toch erg kalm houden.”

Maar de nieuwe inwoners zien toch ook enkele punten voor die voor verbetering vatbaar zijn. De meegekomen schoonmoeder vindt het een erg aangename plek om te wonen, maar zij vindt te weinig aandacht gaan naar fietsfaciliteiten. “Ik zou gerust Tobback eens achterop de fiets willen nemen van thuis tot op mijn werk. Hij zou er veel uit kunnen leren!” En een ander koppel vindt de parkeerplaatsen te duur: “Op een gegeven leeftijd is de bus toch geen optie meer zeker?”

Kort Onderwijs |

Verbroedering

Nu de festiviteiten ter herdenking van de splitsing van de universiteit in mei 68 achter de rug zijn, blijkt dat K.U.Leuven en UCL niet zover van elkaar verwijderd zijn. Deze week raakte immers bekend dat ze dit academiejaar voor het eerst gezamenlijk hun eredoctoraten zullen uitreiken. Beide universiteiten zullen op 2 februari een eredoctoraat uitreiken aan Iraanse striptekenaar Marjane Satrapi, de Italiaanse jezuïet Paolo Dall'Oglio, de Palestijnse professor Abdullahi Ahmed An-Na'im en de rector van de Al-Quds-universiteit in Jeruzalem, Sari Nusseibeh.

Dokter komt zo

Al enige tijd komen er vanuit aller-

lei hoeken onheilspellende berichten over het nakende tekort aan huisartsen. Studenten geneeskunde kiezen steeds meer voor specialisaties. “Bovendien,” zo schrijft een rapport, oefent een op de vijf van de afgestudeerde huisartsen zijn beroep nooit uit. En een op de zeven geeft er na enkele jaren de brui aan.” Het rapport wijst er ook op dat het loonverschil tussen huisarts en specialisten aangepast moet worden.

All about money (1)

Uit cijfers blijkt dat dit jaar er meer studiebeurzen zijn uitgereikt aan Limburgse studenten. Eveneens blijkt echter dat het budget voor studiebeurzen niet opgebruikt wordt. Jaarlijks is er een overschot van enkel ettelijke miljoenen euro. Vaak komt dat omdat gezinnen

niet weten dat ze in aanmerking komen voor een studiebeurs. Toch is er ook commentaar te horen op het lage bedrag dat studiebeurs toekent, alsook de strenge voorwaarden waaraan men moet voldoen om in aanmerking te komen.

All about money (2)

Steeds meer studenten blijken tijdens het jaar bij te klussen. Bijna de helft werkt gemiddeld een aantal uur per week, voor een bedrag van ongeveer 350 euro per maand. Bijna de helft van deze werkende studenten zegt het geld te gebruiken voor sociale activiteiten. 14% van alle studenten staat zelf in voor zijn studie- en leefbudget, een ander groot deel krijgt zijn studiekosten vergoed, maar moet zelf voorzien in zijn levensvoorraad. (RM) |

Splinter |

Repressie in Leuven

Beste agent, u houdt zich enkel bezig met repressie. De opvallende blauwe aanwezigheid die u ziet als uw kerntaak, brengt echter weinig constructieve oplossingen teweeg. Ik geloof graag dat u voor buurtverleg zorgt tegen nachtlawaai en reddende acties voor het voetpad. Ikzelf ben tevens een gelover in dit soort constructieve dialoog, maar dat is hier niet aan de orde. Graag had ik hier een ander aspect van jullie werking belicht.

FIETSEN

Als stokpaardje en topprioriteit heeft de Leuvense politie al sinds jaar en dag fietsveiligheid. U vat bewust post in éénrichtingsstraten om zo de staatskas te spijzen. Zonder boe of bah wordt de student met de fiets vijftig euro afgetroggeld. Waar vroeger een waarschuwing in de eerste maand(en) nog op zijn plaats was, is nu een pv dadelijk uitgeschreven. Jawel, het mag niet, maar het wordt enkel in Leuven zo hard aangepakt. En dan nog het vaakst bij de nietsvermoedende eerstejaars aan wie ook het berichtje op jullie site is ontsnapt.

Een ander onderdeel van het fietsbeleid omhelst de gezondheid van het stalen ros. De afwezigheid van remmen en lichten zorgt inderdaad voor onveilige situaties. Door studenten echter met vijftig euro te beboeten is het euvel niet verholpen. Zal de student nu sneller de tekorten recht zetten? Waarom zou hij? De veilige fiets is in Leuven onbestaande omdat uw repressieve acties voorgaan op preventie, diefstalpreventie in deze casu.

Als je een goede en veilige fiets wil (en dat wil iedereen wel) kost dat een centje. Maar aangezien de politie het constant toelaat

dat fietsen op illegale wijze van eigenaar wisselen, durven studenten die investering niet maken. Zou u een nieuwe (en dure) matras kopen als die morgen weg kan zijn? Ik dacht het niet.

GENT

Ik weet dat u als korps in een studentenstad deze speciale taak is toebedeeld en dat Leuven niet te vergelijken valt met andere steden. Wel, Gent is ook een studentenstad en daar werkt de politie wel op een constructieve manier. Aan de hand van hun voorbeeld toon ik makkelijk aan dat het wél veel beter kan. Zo voert de Gentse politie in de eerste paar maanden informatieve controles. Ze wijst de student op tekorten aan de fiets, op overtredingen, etc. Tevens wordt de student ingelicht wanneer dit gedoogbeleid afgelopen is en het menens wordt met echte sancties. Meer nog, het probleem “fietslicht” kan dadelijk verholpen worden door in deze periode reglementaire fietslichtjes te koop aan te bieden. Al één probleem meteen verholpen zonder al te veel extra moeite. En geloof me vrij, ook het imago van de Gentse flik heeft hier zeker niet onder geleden.

Beste agent, u kan uw beleid productief aanpassen. Het klinkt misschien wat goedgegelovig, maar is ook die boete volgens u niet beter geïnvesteerd bij een fietsenmaker? Is die vijftig euro niet beter gespendeerd aan een oplossing? Zo kan u nog lang bitter blijven over eenzelfde vergrijp. U creëert zelf een vicieuze cirkel, of is dit uw manier om in tijden van crisis een job veilig te stellen?

PIETERJAN BONNE |

Deze mening komt van de fietsende auteur, niet van veto.

Populariteit lerarenopleiding daalt

Repeteren en proberen

Daar waar er een paar jaar geleden nog vreugdeberichten de wereld werden ingestuurd vanwege de verhoging van het aantal inschrijving in de toenmalige Academische Lerarenopleiding (ALO), was dit de afgelopen weken zeker niet meer het geval. Met de start van het nieuwe academiejaar bleek duidelijk dat de nieuwe Specifieke Lerarenopleiding (SLO) minder populair is dan haar uitdovende voorganger. “Een probleem, maar niet onverwacht en niet alarmerend,” weet minister Frank Vandenbroucke.

ROEL MOEURS & MAUD OEYEN |

Net als aan vele andere opleidingen is er het laatste jaar ook gesleuteld aan de lerarenopleiding. Het 45 studiepunten tellende traject dat licentiaatstudenten vroeger konden volgen, werd nu een volwaardig master-na-masterprogramma van 60 studiepunten. Een verhoging van tijd en kostprijs, met een daling van inschrijvingen tot gevolg.

ALO en SLO bestaan uit twee delen, een theoretisch en een praktisch. Beide kanten zijn in de nieuwe opleiding verzwakt. Aan de theoretische kant blijft het aantal studiepunten (30) gelijk, maar daar waar vroeger zogenaamde brugvakken (vakken die ook in de licenties werden gegeven) konden opgenomen worden, is de SLO-student

verplicht om andere vakken te kiezen dan die in de masteropleiding al gevolgd zijn.

Aan de praktijkkant is er een nog grotere en duidelijkere verzwaring van het programma merkbaar. De vijftien extra studiepunten komen volledig hier te liggen, iets wat zich vertaalt in bijna een verdubbeling van het aantal uren stage dat de student moet lopen. Een goede zaak en absoluut noodzakelijk om studenten beter voor te bereiden op het beroep, vinden zowel meerderheid als oppositie. Volgens Vandenbroucke zijn de huidige SLO-studenten meer gemotiveerd en ze zouden meer voorbereid zijn en minder afhaken na een aantal jaar voor de klas gestaan te hebben. De studenten zijn niet zo tevreden met de hervorming. Een van de problemen die zij aanhalen is de onmogelijkheid om de SLO te combineren met master of manama zoals dit met de ALO wel mogelijk was. “Ik ben blij dat ik nog in de oude ALO zit,” vertelt Raf Njotea, student ALO, “het is veel minder werk en je kan het combineren met een master.”

Piet de Bruyn, Vlaams parlements lid voor N-VA, nuanceert het probleem: “Het is normaal dat studenten die hun voorgangers de ALO nog hebben zien combineren met hun initiële opleiding minder tevreden zijn. Dat vraagt gewinning.” Toch ontkent niemand dat er problemen zijn en dat er mogelijk een tekort aan leraren kan ontstaan. “Het is nog te vroeg om naar de uitstroomcijfers te kijken. Vroeger ging slechts één op de zes afgestudeerden effectief in het onderwijs, als die cijfers nu hoger liggen, is er geen probleem.” Toch kondigde de minister in het parlement alvast een evaluatie van de SLO aan in 2009.

“Ik denk dat een verhoging van het loon noodzakelijk is,” vertelt De Bruyn. “Er is echter ook nood aan een grondig debat rond de maat-

schappelijke waardering van het beroep van leraar. Ouders moeten hier hun verantwoordelijkheid in opnemen en betrokken worden, zeker wanneer leerkrachten tegenwoordig ook zaken moeten aan-

leren zoals relationele vaardigheden en democratische waarden.” Concrete voorstellen of aanpassingen aan de opleiding zijn tot op vandaag echter nog niet geformuleerd.

veto

houdt je op de hoogte

Lezingenreeks over een postnationale ethiek

Wat als het concept van een staat verdwijnt?

Terwijl sommigen druk bezig zijn om Vlaanderen om te vormen tot een onafhankelijke (natie)staat, zijn anderen aan het nadenken over wat juist het concept van de (natie)staat inhoudt. Niet altijd doorheen de geschiedenis was er sprake van landen met scherp afgeleide grenzen zoals we die nu kennen. Met een lezingenreeks bekijkt men hoe het anders kan, maar ook wat de gevolgen ervan zijn, bijvoorbeeld op het vlak van globale rechtvaardigheid.

CHRISTOPH MEEUSSEN |

Menigeen herinnert zich nog wel uit de geschiedenislessen het jaartal 1648. Met de Vrede van Münster werd de Tachtigjarige oorlog beëindigd, maar er werden ook afspraken gemaakt over wat men verstond onder staten en grenzen. Toen al ontstond het staatsmodel dat we vandaag nog kennen en waarbij een staat omschreven kan worden als een "zelfbeschikkende, scherp afgebakende territoriale eenheid".

Die visie komt echter steeds meer onder druk. Door allerlei migratiestromen, het opkomen van subnationale identiteiten maar ook supranationale instellingen en een

toenemende globalisering gaan een aantal stemmen op om anders over deze kwestie te gaan denken.

STATENLOOSHEID

Als dat staatsconcept ter discussie staat, wat gebeurt er dan met de manier waarop wij — als medeburger — kijken naar andere politieke entiteiten? Kan een burger of een gemeenschap ervan nog langs 'de zijlijn' toekijken als in een andere gemeenschap een aantal zaken fout gaat? Over deze en andere zaken handelt de lezingenreeks, die momenteel georganiseerd wordt door het Hoger Instituut voor Wijsbegeerte.

Zo was er vorige week Costas Douzinas, hoogleraar aan de

Birkbeck, University of London. Hij betoogde in zijn lezing dat er wat schort aan de manier waarop tegenwoordig het begrip van mensenrechten gebruikt wordt. Vroeger waren die van de onderdrukte klassen die er mee probeerden de onderdrukking ongedaan te maken. Nu beroepen ook de machthebbers zelf zich erop, waardoor via internationale straffoven andere machthebbers kunnen worden gestraft voor hun wandaden. Douzinas merkt echter op dat vanaf dan nog nooit zo veel mensenrechten werden geschonden.

MENSENRECHTEN

Om te kijken hoe dat komt, gaat Douzinas op zoek naar hoe men tot deze denkwijzen over mensenrechten is gekomen. Zo gaat hij onder andere in op het feit dat bepaalde verdedigers ervan wel erg zelfzeker in hun liberaal denken zijn, en dat ze totaal geen rekening houden met een context of geschiedenis van bepaalde andere grote ideologieën. Vervolgens gaat hij aan de hand

In een wereld zonder natiestaten...

Wat doen we nu zonder die extreemrechtse nationalist?

Pfft, die tsjeven zijn ook klootzakken...

van zes stellingen op zoek naar een alternatieve filosofie voor de theorie van mensenrechten.

De lezingenreeks over dit onderwerp is dus reeds begonnen, maar er zijn nog twee lezingen komende. De eerstkomende wordt gegeven door Rainer Forst. Op

woensdag 19/11 komt hij er spreken over "Two Pictures of Justice". Een tweede lezing vindt plaats in Brussel op woensdag 3 december. Daar geeft Rainer Bauböck zijn betoog weer over "Democratic Citizenship, Global Justice and Freedom of Movement."

Aula's (z)onder de flyers

Bergen papier en een hoop frustraties

Wat zou het studentenleven zijn als niet elke dag een of andere onbekende student je een foldertje toeschijft voor een activiteit waar je absoluut geen nood aan hebt? Een stuk aangenamer, lijken de kuisploegen aan de K.U.Leuven te willen zeggen. Een weekje zonder de frustratie van het zicht van een in papier verdrongen aula zou sommigen in ieder geval meer dan goed doen.

RUBEN BRUYNNOOGHE |

Langs de andere kant is niemand aan de K.U.Leuven echt tegen het concept. De kleine papiertjes zijn ondanks alle technologische revoluties nog steeds een belangrijke manier om de student te informeren over de ontelbare manieren om zijn tijd te verdoen.

Stefaan de Ridder komt als verantwoordelijke van de campus-service zone Leuven wel vaker in contact met een auditorium. De man kan verzekeren dat het zicht ervan menig maal een mens bedroeft. "Soms worden de flyers gewoon neergelegd op een tafel. Als de deur dan opengaat en er blaast wat wind door de zaal

vliegen al die papiertjes op de grond. Het zijn dan de schoonmakers die ervoor moeten opdraaien en dat op kosten van de K.U.Leuven." Van een algemene regeling heeft De Ridder geen weet, "Ik weet enkel dat als ik de voorschriften volg we alles zouden moeten weghalen dat op een tafel, vensterbank of ergens anders ligt. Op sommige plekken laten we wel nog toe dat er flyers op een vensterbank liggen, maar het mag niet uit de hand lopen. Het is trouwens ook niet normaal dat organisaties hun flyers gewoon neerleggen, als ze uitgedeeld worden aan de uitgang hebben wij

er veel minder last van. Bovendien zijn de mensen die de flyers dan aannemen tenminste nog een beetje geïnteresseerd."

AFVALBERG

Met onze vraag naar een algemene regeling omtrent drukwerk belanden we bij het hoofd van de campusservice Luc Kiesekoms. "Er is inderdaad geen algemene regeling. In principe is het niet toegelaten zomaar flyers achter te laten in de campusgebouwen, maar je kan zoiets onmogelijk helemaal verbieden. We willen wel het fenomeen een beetje beperken omdat het voor een enorme hoeveelheid afval zorgt. Er is, wat regeling betreft, wel het feit dat voor alles wat georganiseerd wordt in de campus een toelating van Mart Buekers gevraagd moet worden. Zeker voor privéondernemingen zijn we daar streng in. Die toelating van Buekers is natuurlijk vaak gedelegeerd, zoals bijvoorbeeld bij het reserveren van lokalen."

Kiesekoms wil niet gezegd hebben dat hij de zin van flyers niet inziet, integendeel: zolang het voor niet te veel overlast zorgt heeft hij er alle begrip voor: "Een

plek waar studenten hun flyers kwijt kunnen zou inderdaad duidelijkheid scheppen. Alle ideeën daaromtrent zijn dus absoluut welkom, we willen zelfs meewerken."

VERDEELPLEK

Ook Stefaan Saeys, directeur van de technische diensten, staat niet afkerig tegenover het idee van een soort algemene verdeelplek: "Als zo'n onderwerp ooit op tafel zou komen zie ik niet in waarom ik er tegen zou zijn. Het lijkt me dan wel aangewezen een algemene regeling op te stellen in verband met wie zijn flyers er mag neerleggen en wie niet. Zo moeten we bijvoorbeeld zeker vermijden dat commerciële spelers er geen gebruik van zouden maken. Al wat tot minder afval zou zorgen in de aula's kan ik alleen maar toejuichen."

Partijen die de flyers uitdelen zijn voorzichtig blij met de mogelijkheid een voorstel te doen: "Een debat wil ik wel met veel enthousiasme starten, maar het moet dan wel ergens toe leiden. Als het alleen maar bij woorden blijft, zitten we over een jaar nog steeds nergens."

Harmonisering doctoraatsbeurzen een feit

Gelijk loon voor gelijk werk

Vanwege de grote verschillen in verloning tussen verschillende doctoraatsstudenten startten zij vorig jaar een petitie om hun eisen kenbaar te maken. De K.U.Leuven belooft nu op korte termijn een gelijkstelling in loon van de verschillende types doctoraatsstudenten. Ook minister Patricia Ceysens herziet de beurzen van het Instituut voor de Aanmoediging van Innovatie door Wetenschap en Technologie in Vlaanderen (IWT).

TOM VAN BREUSSEGEM |

Het afgelopen jaar ontstond in onderwijsmiddelen heel wat discussie over de verloning van doctoraatsstudenten. Het type beurs bepaalt de verloning en het sociale statuut van de doctoraatsstudent. Zo is er een verschil tussen beurzen uitgeschreven door de Vlaamse gemeenschap en die uitgereikt door de universiteit zelf. Doorheen de jaren groeide het verschil tussen beide. Omdat in de praktijk het gros van die bursalen dezelfde onderzoeks-, en onderwijsopdracht hebben, bleek het verschil in statuut in verloning niet langer haalbaar.

3000EURO

Reeds op 10 juli besliste de Vlaamse regering tot de harmonisering van

de sociale voordelen tussen de beursstatuten. Het ging in het bijzonder om de beurzen toegekend door het IWT en de beursstatuten toegekend door het Fonds Wetenschappelijk Onderzoek. In bepaalde gevallen kon de discrepantie in lonen van FWO- en IWT-bursalen oplopen tot een jaarlijks verschil van 3000 euro. Vooral de significante verschillen in eindejaarspremie, vakantiegeld en de financiering van vervoerskosten, waren koren op de molen van de IWT-bursalen. Er is nu beslist om het beursbedrag van het IWT op te trekken met een maandelijkse forfaitaire vergoeding. De Vlaamse regering besliste ook om de stuurgroep Benchmarking Doctoraatsbeurzen her op te starten om de IWT-specialisatiebeurzen ten gron-

de te hervormen.

De K.U.Leuven verkondigde daarop alles in het werk te stellen om niet alleen de IWT-bursalen, maar ook de andere doctoraatsstudenten op gelijke voet te stellen. Zo zou er in de toekomst komaf gemaakt worden met de gedeeltelijke beurzen. Studenten die afhangen van die beurzen worden maar voor 90% of zelfs maar voor 75% verloned. De gelijkstelling heeft als bedoeling alle doctoraatsstudenten financieel op gelijke voet te plaatsen met een voltijdse assistent.

Dankzij deze laatste zet halen de initiatiefnemers van de petitie (Veto 11, jaargang 34) hun slag bijna volledig thuis. Hun doelstellingen: verhoging van het beursbedrag voor IWT bursalen en afschaffing van de partiële beurzen zijn zo goed als bereikt. Het eenheidsstatuut voor alle doctoraatsstudenten dat zij nastreven is misschien nog even toekomstmuziek maar de eerste stappen naar dat eenheidsstatuut zijn alvast gezet.

Al de hits,
al het nieuws

Check out
www.mixfm.be

Zet 'm nu ook
op je radio

(advertentie)

Leuvense studenten organiseren wijkspeelwerking Kameno, een 'open haard' voor iedereen

Op een paar minuten buiten de ring ligt de wijk Hoogland. De wijk ligt ingesloten tussen vier hoofdwegen, wat de leefbaarheid sterk beïnvloedt. Kameno, een organisatie geschraagd door een groep studenten, probeert er alvast het tij te keren door actief met de kinderen om te gaan.

CHRISTOPH MEEUSSEN |

Enkele jaren geleden sloegen enkele studenten de handen in elkaar om met een aantal kinderen uit de wijk Hoogland op kamp te trekken. Het plezier zat er blijkbaar duchtig in, want men besloot daarna om ook tijdens het jaar deze kinderen te entertainen. Er werd gekozen om tweewekelijks op woensdagnamiddag kinderen van vier tot twaalf jaar bezig te houden.

Laure Deferm, studente Geschiedenis en medewerkster bij Kameno weet er meer over: "Met het project willen we de kinderen op een zinvolle manier bezighouden. We spelen spelletjes met hen, zodat ze zich op woensdagnamiddag op een leuke manier kunnen bezighouden. Tegelijkertijd leren ze zo samenspelen, maar ook samen met elkaar omgaan. In de wijk Hoogland wonen er heel wat verschillende culturen bij elkaar, het is

duo belangrijk dat ze met elkaar kunnen praten en samenwerken. Af en toe zijn er wel eens wat problemen, soms door die culturele verschillen. Op zo'n moment zeggen we dan simpelweg dat iedereen gelijk is, en dat we gewoon moeten proberen verder te gaan."

ENTHOUSIAST

Maar het initiatief lijkt veel succes te hebben. "In het begin was het aantal kinderen veeleer beperkt. Maar nu de inwonende kinderen zien dat veel van hun vriendjes er ook naartoe gaan, komen zij ook gemakkelijker mee," weet Laura. "Er worden ook heel wat foto's getrokken op de activiteiten. De kin-

deren komen dan de week nadien af, en zeggen dan dat ze heel vaak naar de foto's terugkijken. Ze lijken het dus erg plezierig te vinden. Bovendien zijn ook de ouders laaiend enthousiast. Zij appreciëren het dat hun kinderen op een zinvolle manier worden beziggehouden."

Sinds kort richt de organisatie zich ook iets meer op wat oudere kinderen. Zij gaan bijvoorbeeld een keertje bowlen, brengen een bezoek aan Technopolis of gaan — zoals in het net voorbij weekend — op *adventureweekend*.

Bovendien heeft de organisatie vorig jaar ook een buurtfeest op poten gezet. Alle ouders en omwonenden waren uitgenodigd, waardoor ze met de organisatie — maar ook meer met elkaar — konden kennismaken.

Op structureel vlak krijgt Kameno werkmiddelen van de stad Leuven en Welzijnzorg. Deze

laatste is een organisatie die zich bezighoudt met het uitsluiten van armoede in Vlaanderen en Brussel.

MEDEWERKERS

De grootste uitdaging zit volgens Laura in het vinden van nieuwe medewerkers: "Dat zouden er altijd meer mogen zijn. Studenten zitten altijd maar een paar jaar in Leuven, zodat er sowieso al een erg groot verloop is: mensen komen en gaan. Daar komt nog eens bij dat onze activiteiten overdag plaatsvinden. Niet elke student kan zich op woensdagnamiddag zomaar vrijmaken," vertelt Laura, "maar we gaan binnenkort ook weer duchtig flyeren. Hopelijk komt er zo weer wat meer volk opdagen."

Wie meer wil weten over dit project, kan surfen naar www.kameno.be. Telefonisch is Kameno bereikbaar op: 0496/79.66.86

Holebifilmfestival

Na regen komt regenboog

Zeggen dat de gayscene in Leuven comateus is, zou een understatement zijn, maar nu en dan wordt al eens een dappere poging ondernomen daar iets aan te doen. Zo zal Leuven en omstreken van 4 tot 21 november speelterrein zijn voor films over liefde en genencombinaties die men maar niet begrijpt, en nog steeds zo moeilijk bij naam noemt.

THOMAS BUYSSENS |

"Het moet laagdrempelig blijven, en voor iedereen toegankelijk," zegt organisator Serge Dutremont van Holebikoepel Vlaams-Brabant. Geen hardcore dus, geen getto's, geen darkrooms; geen kontpluimen. Maar laagdrempelig blijft een dubbelzinnig woord. "Het is de bedoeling dat iedereen zich zonder schroom in de cinemazaal kan begeven." Het medium film is inderdaad heel democratisch: iedereen kan ongemerkt de donkere zaal binnen- en buitenglippen. Een stuk van die laagdrempeligheid valt al weer weg wanneer we het programmaboekje ter hand nemen: banners voor homotijdschriften, homobars en -verenigingen zijn nu niet bepaald iets waar je als heteroleek op zit te wachten.

ZOMBIES

In de filmselectie springen in eerste plaats een handvol klassiekers in het oog. Geen *Brokeback Mountain*, maar wel *La mala educación* bijvoorbeeld. In *Le fate*

ingoranti ontdekt een vrouw dat haar overleden echtgenoot Massimo er een dubbelleven op nahield in een bont genootschap van homo's en *faghags*. *Black Narcissus*, door critici geprezen als de meest erotische prent uit de Britse filmgeschiedenis, toont dan weer hoe vijf zusters een kloosterorde stichten in de Himalaya en er ten prooi vallen aan wereldse verlokkingen. Andere titels lijken voor zichzelf te spreken: *Boy Culture*, *My mother likes women*, *Get real*, maar er wordt uiteraard flink buiten de lijntjes gekleurd. Voor de liefhebbers is er op 4 en 13 november in het Wagehuys Zen, een toneelstuk gebracht door ZENSationeel.

PREMIÈRES

Cinema ZED wist ook een aantal Belgische premières binnen te rijden. Het gaat onder meer om *Otto, up with dead people*, van de beruchte Bruce la Bruce, over een jonge zombie die verdwaalt in een pretpark, en de documentaire *People, listen*, waarin twee Belgische vrouwen naar het zuiden

van India trekken om er te werken in een hulpgroep voor lesbische en transgendervrouwen. *Were the World mine* is Amerikaans en combineert musicalelementen met Shakespeare, *Was am Ende zält* brengt een cocktail van Wanderer-motieven en saffische liefde.

PAARDENBRIL

Velen laten argwanend uit dat ze hun twijfels hebben bij het nut van een holebifilmfestival. Wie echter de moeite neemt te kijken wat er wordt gedraaid, zal merken dat de films meer zijn dan een variatie op een vast thema. Er wordt natuurlijk heel wat afgekust en afge-neukt, maar niet meer dan in manvroudfilms. Naast de serieuze drama's waar interseksualiteit (XXY) en transseksualiteit (*Transamerica*) aan bod komt, zijn de meeste films luchtig en kluchtig, en als geen ander geschikt om mensen, niet in de laatste plaats holebi's zelf, te tonen dat een beetje zelfrelativering op zijn plaats is.

Het holebifilmfestival, van 4 tot 21 november in Leuven (ZED, Studio 4), Diest (Studio), Halle (C. Lindegroen) en Aarschot (Utopolis). Voor programmaschema en info, zie www.holebifilmfestival.be.

VTK organiseert vrouwenweek Vrouwen staan hun mannetje

Wie dacht dat VTK voor Vrouwloze Technische Kring stond, heeft het mooi mis. Maar liefst een kwart van de burgerlijk ingenieurs in spe is vrouw. Met een heuse vrouwenweek wordt er een duidelijk signaal gegeven aan de mannelijke collega's. "We zullen jullie een poepie laten ruiken."

KAROLIEN DE TURCK |

Onder het dubieuze thema *Red Light District* willen de dames van VTK zich deze week eens helemaal laten gaan. Ze zijn alvast wildenthousiast om de wereld van de rode lichtjes in te duiken." We zochten een thema dat fun uitstraalde en waar je je gemakkelijk in kon verkleden. Van een lijstje met mogelijkheden is dit er dan uitgekomen, omdat iedereen er heel enthousiast over was," verduidelijkt organisatrice Nele Meeuwse. Die rode draad ontbreekt dan ook niet in de geplande activiteiten. Het gaat van een onschuldige kroegentocht langs een CanCantus tot een workshop paaldansen.

Que ? "Er is nog een groot verschil tussen het paaldansen als sport en het paaldansen waar de meeste mensen meteen aan denken," legt Nele uit. "Het feit dat mannen voetballen in korte shortjes is toch ook niet manonvriendelijk?" werpt Nele op als het woord vrouwonvriendelijk valt.

VENTENOFFENSIEF

Dat deze vrouwenweek toch inboet aan inhoudelijke waarde, blijkt ook uit het feit dat de mannen helemaal niet ongelukkig zijn met het gekozen thema. "Wist je dat dit evengoed ons thema kon zijn?" is te lezen op de site van het ventenoffensief. De mannelijke VTKers verdedigen zich met enkele vrouwonvriendelijke clichés

om zo het hele initiatief in het belachelijke te trekken. "Red Light District is inderdaad een thema dat de mannen evengoed hadden kunnen nemen, maar er zijn dan ook niet veel thema's waar je dat niet over kan zeggen, denk ik" reageert Nele. Zoveel lijken ons de vrouwen dan toch niet van de venten te verschillen.

IRONISCH

Wat is dan nog het nut van een zogenaamde vrouwenweek? Het signaal naar de mannen toe lijkt alleszins wat de mist in te gaan. De vrouwen slagen er niet in goedkope clichés te overstijgen en bijgevolg respect af te dwingen bij de mannen. Alhoewel, er is misschien een klein lichtpuntje. Haast ironisch is naast de workshop paaldansen ook een workshop assertiviteit gepland. "In deze workshop leren de studentes houdingen en vaardigheden aan die nodig zijn om als vrouwelijk ingenieur succesvol te zijn en blijven in de bedrijfswereld," lezen we op de site. Laat ons hopen dat het paaldansen niet tot deze vaardigheden gerekend wordt.

Naast deze 'ondraaglijke lichtheid' van de thematiek, is de Vrouwenweek natuurlijk ook gewoon een gezellige boel. "De bedoeling is vooral om de vrouwen een hele week de kans te geven met elkaar in contact te komen en eens op het gemak elkaar te leren kennen," vindt organisatrice Nele. En wie kan daar iets op tegen hebben? Uiteindelijk lijkt de hele week zelfs te eindigen in een vreedvolle verzoening. Donderdag, na de fameuze Mister Heverlee verkiezing, zijn alle mannen welkom op de afsluitende vrouwen-TD. "Wist je dat wij de vrouwen die week niet gaan lastigvallen?" delen de mannen nog mee. Al twijfelen we er niet aan dat de vrouwen wel hun mannetje zullen staan.

PERSEFOTO

Lichtsterren aan de Parkpoort

Door
Pieter Declercq

Bloedserieus vraagt om uw hulp tussen 17-20 november

Eén bloedgift helpt meer dan één persoon

Wat velen niet weten over bloedgeven is dat met een gift meer dan één patiënt geholpen kan worden. Van 17 tot en met 20 november proberen de studenten van Landbouwkring (LBK) en Medica met hun Bloedserieus-actie ook dit jaar weer zo veel mogelijk studenten naar de Universiteitshallen, het gymnasium van het Sportkot of het bloedtransfusiecentrum te krijgen.

CHRISTOPH MEEUssen |

Wie bloed gaat geven zorgt er voor dat niet enkel diens rode bloedcellen toegediend worden aan de slachtoffers van verkeersongevallen of patiënten met bloedarmoede, maar het bloedplasma dat er van afgescheiden kan worden, helpt bij de aanmaak van geneesmiddelen, terwijl bij leukemiepatiënten hun niveau van levensnoodzakelijke bloedplaatjes op peil gehouden kan worden. Zo kan één iemand dus méerdere personen helpen.

Sinds 1994 organiseren beide kringen al een *Bloedserieus*. Voor het negentiende jaar op rij zal

men dus proberen in één actie een stevige voorraad bloed aan te leggen, al is dat niet het hoofddoel van de actie.

TROUW

“Het belangrijkste is dat we mensen over de drempel krijgen om een trouwe groep donoren uit te breiden. We zien immers dat jongeren (vanaf 18 jaar, de minimumleeftijd voor bloeddonatie, red.) ondervertegenwoordigd zijn in de statistieken, hoewel zij daarvoor net het geschiktst zijn,” weet Christien, coördinator voor LBK.

“Naar de jubileumeditie volgende jaar toe gaan we nog harder

proberen studenten en anderen te motiveren ook in hun thuisstreek bloed te blijven geven, al dan niet met familieleden die ze zelf meekrijgen. Maar hoe dat concreet zal verlopen weten we nog niet.”

“Jongeren zijn ondervertegenwoordigd in donorstatistieken”

VEILIGHEID

Bij een bloedinzamelingsactie wordt niets aan het toeval overgelaten. Het geheel is erg strak georganiseerd, wat geenszins zorgt voor lange wachttijden. Na een eventuele registratie en/of aanmelding als bloedgever wordt gevraagd om even een korte vragenlijst in te vullen. Daarmee passeer

je even langs een geneesheer zodat vertrouwelijk bekeken wordt of je aan alle voorwaarden voldoet. Niet veel later lig je al op een erg comfortabele zetel en is de klus zo geklaard. Tijdens en erna kan je je tegoed doen aan koeken en fris-

drank, om je fit te blijven voelen. Verder krijg je ook een speciaal verrassingspakket mee naar huis met daarin een krant, tijdschriften, chocolade en ander lekkers.

Maar bij dit laatste blijft het niet. Heel de week zijn er een flink aantal activiteiten om bloedgevers in de watten te leggen. Zo kwissen

maandag LBK- en Medicaleden in Alma 3 en wordt op dinsdag de film *Spark Of Insanity* van Jeff Dunham vertoond. Donderdag vindt de *Blood On The Dancefloor*-TD plaats in fuifzaal Lido. Niet minder dan onder andere Marco Bailey, Sven Van Hees komen af om er — een voor bloedgevers gratis — feest van te maken. Anderen steunen de actie ook middels de democratische toegangsprijs van 3 euro.

VOORWAARDEN

Wie bloed wil doneren, moet wel rekening houden met een aantal voorwaarden. Op www.bloedserieus.be vindt u of u al dan niet bloed mag geven. Wie aan de voorwaarden voldoet kan meteen doorklikken naar de inschrijvingsmodule van het Rode Kruis om een afspraak te maken.

Onrust in Italië

Vorst, uw volk mort

Er hangt weer stront aan de laars van Italië. Een wetsvoorstel dat verregaande hervormingen in het onderwijssysteem voorziet, werd vorige week woensdag, ondanks aanhoudende protesten de voorbije weken, goedgekeurd. Er zouden naar schatting 130.000 banen verdwijnen in scholen en universiteiten.

THOMAS BUYSSENS & FABIAN VAN HOORNE |

Italië blijkt steeds opnieuw een land te zijn dat al lang niet meer beantwoordt aan het model van een westerse democratie. Met meer dan vier miljoen waren ze, de Italianen, om een petitie te ondertekenen waarin het rechtse beleid van premier Silvio Berlusconi wordt afgekeurd. Grootste hangijzers waren de 'preventieve' volkstellingen van Roma-zigeuners, het ontlopen van rechtszaken gekoppeld aan machtsmisbruik en de budgettaire ingrepen op gezondheidszorg en onderwijs. De charismatische leider blijft echter het been stijf houden.

CENTJES

Zo ook moet binnenkort het onderwijssysteem aan een volledige hervorming onderworpen worden. Vorige week woensdag is een wetsvoorstel door de meerderheid van het parlement goedgekeurd waarmee in één klap 130.000 banen binnen het onderwijs op de tocht staan. Hoewel het ministerie pretendeert het onderwijs te willen

verbeteren komt het er op neer dat er op alle vlakken grootschalig in de budgetten wordt gesneden. Berlusconi wordt er van beschuldigd gebruik te willen maken van de precare financiële situatie in het onderwijs, om in de toekomst privatiseringen door te voeren. Een ontwikkeling, bepleit door de neoliberalen, waarbij een Amerikaans systeem van betalend onderwijs zijn intrede kan doen.

VERDEELDHEID

Als de goedgekeurde wet van kracht blijft, ziet het er dus naar uit dat het er volgend schooljaar iets anders zal uitzien. In het lager onderwijs wordt bijvoorbeeld teruggegrepen naar een systeem van de *maestro unico*, waar één leraar alle vakken geeft aan een bepaalde klas. Momenteel worden twee klassen nog onder drie leraars verdeeld. Bovendien zou er per dag gemiddeld een uur minder les worden gegeven. De veranderingen worden echter vooral voelbaar in het hoger onderwijs, waar minder financiële input wordt gecompenseerd met een beperkter aantal posten voor onderzoekers en doctorandi. En waar

de proffen zich aanvankelijk voorzichtig uitlieten als het erop aankwam een kamp te kiezen, scharen ze zich nu achter de studenten en onderzoekers.

BORSTEN

Als het op manifesteren aankomt, hoeft niemand de Italianen te vertellen hoe het moet. Hun woordenschat liegt er ook niet om: *assemblea*, *manifestazione*, *processione*, *blocco studentesco*. Creatief zijn ze ook. *Ci spogliate tutto*, had een

dappere studente die naakt aan de manifestatie deelnam op haar borsten gespoten, 'Je ontdoet ons van alles'.

Ruim 200.000 mensen hebben zich donderdag verzameld in Rome om hun misnoegen te tonen. De organisatoren zelf spreken zelfs van meer dan een miljoen. Daarnaast zijn er ook in Milaan, Turijn, Venetië en Palermo verschillende manifestaties gehouden en hebben werknemers uit het onderwijs door heel het land gestaakt. In de beto-

ging van afgelopen donderdag liep naast studenten en sympathisanten ook Walter Veltroni mee, de leider van de democraten. Er wordt een referendum geëist om het publieke debat te openen en het wetsvoorstel in te trekken, maar het is duidelijk dat dit protest meer is dan dat. Dit is een uiting van een algehele ontevredenheid over de huidige regering van Italië.

Presidentsverkiezingen: Hoe stemt de Leuvense student?

Kleurt het Witte Huis Zwart?

Obama haalt het met een verpletterende meerderheid, tenminste als de Leuvense studentenpopulatie representatief is voor het kiescollege in de Verenigde Staten. Van de honderd ondervraagden staan 87 studenten achter Obama, vier achter McCain en weet elf procent te weinig over de Amerikaanse verkiezingen om een voorkeur te hebben.

ERIC LAUREYS & IDE SMETS |

Leuven supportert dus voor Barack Obama. De motieven liggen nogal uit elkaar. Velen vinden het belangrijk dat hij van Afrikaanse origine is. "Een zwarte president, dat zou in Europa nooit kunnen," beweert een studente stellig. Toch kiest men niet enkel voor de democraat omwille van zijn huidskleur, ook zijn programma blijkt gekend. "Hij wil de sociale zekerheid omgooien, kinderen verplicht laten verzekeren en rijken zwaarder belasten." Deze Europees getinte programmapunten lijken voor de meeste studenten

de doorslag te geven om voor Obama te kiezen. Zijn opvattingen over de oorlog in Irak vinden eveneens bijval. In bijna elk gesprek komt naar boven dat een stem voor Obama ook een stem tegen McCain is. "Want McCain," zo klinkt het, wil alles bij het oude beleid van een zekere W laten."

KENNEDY

Dat de Bush-erfenis zwaar om dragen is, ondervindt senator McCain aan den lijve. Zijn ooit rijzende ster taant steeds verder. De voornaamste reden waarom Leuvense studenten niet op hem zou-

den stemmen, is dat hij tot de foute partij behoort. "Ik zou nooit op republikeinen stemmen," is de algemene teneur. "Ze zijn conservatief, anti-sociaal en steunen de oorlog in Irak." De gezegende leeftijd van McCain kan ook al niet op veel begrip rekenen. "Als je daarbovenop nog eens een onervaren en onbekwame tante als Palin als vice-presidente voordraagt, kan je het al helemaal schudden," meent een student.

Voorstanders van McCain zijn even schaars als allochtonen aan de K.U. Leuven: af en toe kom je er eentje tegen. Een student filosofie is er rotsvast van overtuigd: "Met Obama gaat Amerika de dieperik in. Hij wil immers de belastingen voor de rijksten verhogen. In tijden van recessie is dat wel het laatste wat hij zou moeten doen. De vorige keer dat de belastingen op die manier de hoogte gingen was in 1929. Even later sprongen mensen van de daken omdat hun aandelen gekelderde waren." Van Obama's buitenlandpolitiek is deze jongeling evenmin overtuigd: "Obama wil de

feit." Wat er ook van zij, de Leuvense vox populi vindt Obama een held en McCain een dwaas.

SYMBOLEN

Dat McCain toch niet het leeghoofd is waarvoor hij soms versleten wordt, brengt Tim uit Pennsylvania ons bij. "Het zal je verbazen, maar inhoudelijk verschillen beide kandidaten niet eens zoveel van elkaar. Alles wat McCain zegt is voor de meeste mensen aanvaardbaar. Enkel gaan Amerikaanse presidentsverkiezingen niet echt over inhoud. Amerikanen kiezen voor symbolen. En Obama is een groter en krachtiger symbool dan de oudere McCain. Vroeger waren de tegenstellingen tussen blauwen en roden dieper dan de *Grand Canyon*. Maar de gemiddelde Amerikaan heeft het beter dan ooit, wat maakt dat beide kandidaten meer naar het midden opschuiven. Naar Europese normen zijn zij echter diep in het rechtse kamp te situeren. Obama bekoort Europees links, maar inhoudelijk staat hij mijlener van hen vandaan."

tijd bekend zal zijn," voorspelt Tim. "In de meeste staten staat de uitslag van tevoren vast. Wanneer we dus de resultaten van de *battleground states* kennen, kennen we ook de nieuwe bewoner van het Witte Huis." Die onbesliste staten bepaalden al vaker winst of verlies. Het door hertellingen geplaagde Florida en North Carolina zijn cruciale staten die historisch niet tot één van beide kampen gerekend kunnen worden.

HILLARY

Tim heeft al gestemd. Op Obama, en daar is hij fier op. Toch zijn niet alle Amerikanen gelukkig met deze verkiezingen. Josh vindt de keuze er één tussen shit aan de ene kant en empty wishes aan de andere. "Ik kan de woorden hope and change niet meer aanhoren. Ze zijn ons de voorbije maanden onophoudelijk door de strot geduwd. Maar wat Obama er precies mee bedoelt vraag ik me nog steeds af. McCain speelt dan weer vuile spelletjes in zijn campagne. Zo liet hij het toe om Obama af te schilderen als een terroristenvriend. Nee, geef mij maar Hillary! Een koele kikker en een zeer onaangenaam persoon om mee samen te leven denk ik. Maar dat is niet erg, ze zou een excellente president geweest zijn, iemand die de Amerikaanse belangen als geen ander verdedigd zou hebben. Want laat het duidelijk zijn, het presidentschap is niet voor doetjes: We need an asshole in office. En dat zit er nu niet aan te komen. Jammer voor Amerika."

**Al de hits,
al het nieuws**

**Check out
www.mixfm.be**

**Zet 'm nu ook
op je radio**

MIX FM
102.6 Leuven
106.7 Herent • 107.1 Oud-Heverlee

(advertentie)

"We need an asshole in office"

zognaamde schurkenstaten met open vizier tegemoet treden, zonder voorwaarden dus. Ik denk dat hij daarvoor de mosterd bij Kennedy gehaald heeft. Die praatte op dezelfde manier met Chroestsjov. Even later was de raketten crisis een

De grote aandacht voor de verkiezingsnacht in Leuven, doet Tim plezier. Er zijn al minstens vier plekken in het Leuvense waar de verkiezingen voor een nachtje door zullen zorgen. "Ik verwacht dat de uitslag al voor vier uur Belgische

Halloween met uitsterven bedreigd of niet?

Schaarse pompoenen en steeds onschuldigere heksen

Etalages versierd met spinnenwebben, heksenkindjes en mummiejongetjes jengelend voor snoep, pompoendieven op stap. Hebben jullie er iets van gemerkt? Niet veel, zullen jullie nu antwoorden en dat is nog een terechte opmerking ook. Halloween is niet meer wat het geweest is.

RUBEN BRUYNNOOGHE & NELE
BRUYNNOOGHE |

Eventjes naar het begin. Stel je een groot Keltisch feest voor met priesters en heksen die naar appels in ketels staren — die appels stellen overleden zielen voor om de toekomst te voorspellen. Ondertussen wordt ook een groot vuur aangestoken: de herfst wordt symbolisch verbrand, de winter wordt ingeluid. De kriebels bekruipen de mensen, ze geloven dat de doden opnieuw voor deze ene dag de aarde kunnen bevolken. Je zou op die dag maar

liefst geen oude bekende tegen het lijf lopen die nog een appeltje met je te schillen heeft. Daarom verkleedden de Kelten zich in allerlei figuren. Inderdaad, carnavaltoestanden waren bij hen al bekend. Eigenlijk is carnaval te beschouwen als de tegenhanger van Halloween.

IERLAND

All Hallows Even, de nacht van allerzielen zelf, is in België pas ontstaan in de 19e eeuw. De traditie, die in Ierland altijd heeft bestaan, is dan overgewaaid via Amerika naar Frankrijk. De hele commer-

ciële heisa is toen begonnen, maar daar waar Amerika bieten ging uithollen, waren het in België en Frankrijk de pompoenen die een plaatsje aan de voordeuren veroverden. En het kan dan wel zijn dat men nu niet meer gelooft dat de doden aan komen kloppen om hen mee te sleuren naar de Andere Wereld, toch komt er iemand anders langs de deuren sluipen...

POMPOENDIEF

In 2001 waren alle pompoenen die voor de deuren lagen in doodsgevaar. Kleine groepjes dieven gingen aan de haal met elke pompoen die er eetbaar uitzag, om die vervolgens tot soep te verwerken en uit te delen aan armere mensen. De filosofie achter het pompoenbevrijdingsfront: Verspil geen voedsel. Dat

werd ook op hun pamfletten gedrukt en bij de bestolen mensen in de bus gestoken. Leuvense activisten konden een hondertal pompoenen bemachtigen en uiterlijk op vijf november kon je het resultaat gaan proeven in het stemlokaal van Heverlee. Een tweede poging in het volgende jaar mislukte, de daders werden snel opgepakt. Een echte straf werd ook niet toegekend, waarschijnlijk door een gebrek aan beklaagden. Tegenwoordig zijn alle pompoenen veilig voor zulke *Robin Hoods*, de organisatie ging ten onder aan zijn eigen succes. De oogst was te rijk, de vraag daarentegen te arm. De actie had dan nog weinig zin: of pompoenen nu in de kou voor de deur liggen of in een garage van een activist, het feit blijft dat de pompoenen sowieso wegroten.

liggen. Nog enkele geraamtes ben- gellen in etalages bijna onmerkbaar heen en weer, maar voor het overige wijst niets er nog op dat Halloween te zien is in de straten van Leuven. Halloween is een te korte periode om een etalage spookachtig in te richten, de verkopers kunnen niet zo heel lang met hun versieringen pronken. Enkele jaren geleden, in 2005, is er wel een wedstrijd geweest voor het griezeligste uitstalraam en dan waren er meer spookbeelden in de straat, maar dat is nu duidelijk verleden tijd. En ook al worden er meer griezelfilms op DVD uitgebracht, de Leuvense videotheek merkt nauwelijks een stijging in de verhuur van horror en/of thrillers.

Maar dan, als je vrijdag terugkeert naar huis, zie je toch kleine spookjes en heksjes aan de deuren kleven. Misschien is Halloween toch niet helemaal met uitsterven bedreigd.

SPOOK

En hoewel de nachtelijke rooftochten uitblijven, toch zien we weinig pompoenen voor de Leuvense deur

Onder de Toga(6): Chantal Block (Groep T)

“Meer cultuur op televisie, is dat echt zo moeilijk?”

Elke week legt een nieuwe professor zijn toga af, en daarmee ook een verklaring van zijn goede smaak. Zonder ambtskleed zijn academici immers sneller geraakt en dat is net waar het om gaat wanneer veto peilt naar de kunst of cultuur die hen kan vervoeren. Deze week vertelt professor Chantal Block (Groep T) over Isabel Allende, goede films zonder gewelddadige uitpattingen en cultuur op televisie.

MICHIEL LEEN & MARTIJN
SERMEUS |

Chantal Block: «Ik interesseer me voor verschillende vormen van cultuur, al zijn niet al die interesses even diepgaand. Zo lees ik bijvoorbeeld graag de boeken van Khaled Hosseini, of Isabel Allende, voor wie ik wel een boon heb. Recentelijk las ik ook *The seven habits of highly effective people* van Stephen Covey, wat eerder non-fictie is. Ik ben ook naar de Boekenbeurs geweest, op uitnodiging van mijn uit-

gever. (Samen met haar collega Carlo Vandecasteele 'Milieuproblemen en — technologie' bij Lannoo, red.)»

«Daarnaast heb ik bijna constant de radio aan, vooral voor de muziek. Radio is wel zo gemakkelijk, je kunt tegelijkertijd met andere dingen bezig zijn en ondertussen bijvoorbeeld ook nog de actualiteit meepikken, een groot voordeel wanneer je heelder dagen druk bezig bent. Maar tegelijk pik ik ook wel eens een concert mee, of een opera. Zo ben ik laatst nog naar *Carmen* gaan kijken. De smaak

voor klassieke muziek heb ik trouwens van thuis uit meegekregen.»

«Ook film interesseert me wel, al ben ik al even niet meer naar de bioscoop geweest. Ik hou wel van gezellige films, waarin mensen en hun verhaal centraal staan. Ook de Vlaamse films probeer ik te volgen. Zo ga ik zeker nog naar "Loft" kijken. Op geweldfilms heb ik het dan weer niet begrepen.»

Veto: *Wetenschap en kunst en/of cultuur sluiten elkaar dus duidelijk niet uit?*

Block: «Ik denk alleszins van niet. Wetenschap en kunst hoeven elkaar alleszins niet uit te sluiten, dat zie je bijvoorbeeld goed in de architectuur, waar kunst, cultuur en techniek duidelijk samenkomen. Ook bij design en moderne schilderkunst zie je die samenwerkingen. Via een culturele invalshoek heeft de wetenschapper een maatschappelijke blik. Mijn eigen onderzoek (*Block doet bij Groep T en aan de faculteit Chemische Ingenieurswetenschappen van de KU Leuven onderzoek naar de ontwikkeling van milieuvriendelijke industrietoepassingen*, red.) is ook breder georiënteerd dan het puur wetenschappelijke.»

MINISTER

Veto: *Wat zou u doen als u minister van cultuur was?*

Block: «Ik zou er vooral voor zorgen dat er meer cultuur op televisie kwam. We hebben nota bene een zogenaamde cultuurzender en dan nog zendt die amper concerten of theaterstukken uit. Wie de Koningin Elisabethwedstrijd wil volgen, moet daarvoor vaak tot 's nachts wakker blijven. Daar moet toch iets aan te doen zijn? Daarnaast zou er iets moeten veranderen aan de beschikbaarheid van tickets voor theatervoorstellingen: veel toneelstukken zijn zo snel uitverkocht dat je niet eens de kans hebt om aan tickets te raken. *Last but not least:* jongeren en middelbareschoolstudenten moeten meer in contact komen met cultuur, van jongs af aan. Bovendien creëer je zo ook een groter potentieel publiek voor de artiesten. Daar wordt iedereen dan beter van.»

Volg de Amerikaanse verkiezingen in Leuven

Bye, bye Bush!

Voor al degenen die president Bush zo snel mogelijk uit het Witte Huis willen: dinsdag is het zo ver. Degenen die hem nog wel eens vier jaar aan de macht willen, kunnen zich met een 'Bud' bezatten op een van de vele verkiezingsevenementen. We zetten ze voor u op een rijtje.

IDE SMETS |

Het grootste evenement mag u verwachten in uw vertrouwde studentenrestaurant, Alma 2. Twee kringen, Ekonomika en VRG, slaan de handen in elkaar en openen vanaf 20u30 de deuren voor wat je op z'n minst 'verkiezingspret' mag noemen: American Election Night

Op de tonen van het bandje *Tango4cash* kan u de infobrochure alvast doornemen om daarna helemaal mee te zijn met de speech 'Amerika voor dummies' van professor Bart Kerremans. Hij zal verduidelijken wat presidentsverkiezingen in de VS juist inhouden en op een amusante manier meer informatie geven over dingen die niet geweten zijn in Europa. Hierna mag u een debat verwachten met als coryfeeën Wayne Bush, vice ambassadeur van de Amerikaanse Ambassade, Hubert Van Humbeek, senior writer bij Knack die veel research gedaan heeft over de materie, Willy Claes, voormalig Belgisch politicus en diplomaat, en Mark Eyskens eveneens voormalig kopstuk van de Belgische politiek.

Mocht u er op een bepaald moment genoeg van hebben of kan u de lonkende geur van hamburgers en hotdogs niet langer weerstaan, dan begeeft u zich het best zo snel mogelijk naar de lounge. Daar zijn heel de avond Amerikaanse versnaperingen te verkrijgen. Al wordt aangeraden die tot u te nemen ná enkele 'Jean-Luc Dehaeneske' rodeostierritjes. Verder kan u zich hier aan een ta-

feltje zetten en rechtstreeks de verkiezingen op CNN volgen.

Meteen na het debat verschijnt het bandje *Pistol Pete & The Evil Muchacho's* op het podium die zichzelf als volgt aanprijzen: "We shoot you full of noise and aim to kill!"

Om één uur begint vervolgens een preëlectoraal feestje met het Belgische deejayduo Starski&Tonic gevolgd door LebarDeux zodat u kan feesten tot het resultaat bekend is.

Wil u het wat rustiger houden, dan kan u terecht in Aula Max Weber. Tussen acht en twaalf kan u er gratis de groene-aulazitjes bevolken samen met de studenten van eerste bachelor politieke en sociale wetenschappen. U krijgt er deskundige uitleg over het politieke systeem in de VS van professor Marc Hooghe, waarna professor Kerremans ook hier zijn licht als Amerikakenner op de verkiezingen zal laten schijnen.

HOTDOGS

Tijdens de pauze kan u zich te goed doen aan het kebabequivalent van de VS: authentieke hotdogs met dat ene Amerikaanse biermerk. De avond wordt vervolgens afgesloten met een rechtstreekse videoconferentie met de VS waarop verschillende Amerikaanse journalisten de gespannen sfeer rechtstreeks de aula inblazen. Ze berichten over de laatste uren van de race naar het Witte Huis, en lichten de voorbije campagne toe.

Ook het STUKcafé sluit voor eenmaal de deuren niet veel te vroeg om twee uur 's avonds, maar blijft uitzonderlijk open tot zes uur 's ochtends. Hun schotelantenne vangt vanaf middernacht BBC World-signalen op die op een groot scherm geprojecteerd worden. Als je er in slaagt om de geëerde *Chesterfield*-zetel te veroveren, kan je de hele nacht comfortabel naar de ontknoping van de verkiezingen kijken.

(MARTIJN SERMEUS)

Inter Pares (4): Babylon vs. Historia “Frustratie!”

Preses ben je niet alleen. Om dat even in de verf te zetten, nodigt veto om de twee weken enkele onder de velen uit voor een pittige babbel of gewoon een vertrouwelijk gesprek. Deze week is het de beurt aan de twee grootste letterenkringen: Babylon (Raf Njotea) en Historia (Gerwin De Roy).

BET BOSSELAERS & MAUD OEYEN |

Veto: Veel studenten verwarren Letteren nog altijd met Taal- en Letterkunde. Nochtans verenigt Letteren zes verschillende kringen.

Gerwin De Roy: «Dat komt volgens mij vooral doordat Babylon de grootste kring is en meer naar buiten komt, terwijl wij een beetje in hun schaduw staan. Zeker als je Raf als collega hebt.»

Raf Njotea: «Frustratie!»

Gerwin: «Een beetje wel, ja.»

Raf: «Volgens mij komt het ook door het simpele feit dat er 'letter' in Taal- en Letterkunde zit, net zoals in Letteren, terwijl dat bij de namen van de andere kringen, zoals Geschiedenis (*Historia, red.*) of Archeologie (*Alfa, red.*), niet het geval is. Ik erger me daar wel aan, hoor. Sommige mensen van onze eigen richting beseffen het verschil zelfs niet. Als iemand hen vraagt tot welke kring ze behoren, antwoorden ze met 'Letteren'.»

Gerwin: «Aan mij hebben ze ook al gevraagd of ik de preses ben van Letteren (*lacht*).»

Raf: «Scientica is ook zo'n overkoepelende kring, maar daar beseffen mensen wél wat het verschil is. Niemand zal Scientica verwarren met Bios.»

Veto: Wanneer er een *Historia-cantus of -fuij aan de gang is, lijkt Fakbar Letteren soms vrij leeg. Who rules the Fak?*

Raf: «Ik moet eerlijk toegeven dat

dat toch nog altijd Historia is. Op dat vlak beschouw ik hen wel wat als concurrentie, want wij willen natuurlijk *the Fak* regeren.»

iedereen elkaar meetrekt naar activiteiten.»

Raf: «Dat is bij Babylon nu wel wat aan het veranderen. De smelteling van Germania, Romania en Klio tot Babylon ligt al even achter ons. Studenten kiezen meer 'exotische' talencombinaties en er is ook meer enthousiasme.»

Veto: *Historia-activiteiten lokken ook vaak meer volk dan die van Babylon. Wat doet Historia dan op dat zoiets lukt?*

Gerwin: «Bij Babylon zijn de studenten verdeeld over acht verschillende talen. Bij Historia zitten we vaker samen. Ik denk dat daardoor

FESTIVALVOLK

Raf: «Misschien heeft het ook wel wat met het volk te maken.»

Gerwin: «Ja, Historia is zo'n beetje 'festivalvolk', al is het moeilijk om er echt een naam op te plakken.»

Veto: *Wat willen jullie als preses gerealiseerd zien dit jaar?*

het meer *chill*. Dat was ook één van de programmapunten van onze kiesweek: minder activiteiten, maar betere. Ik wil vooral een goed jaar hebben, waar ik tevreden op kan terugblikken. Bovendien willen we het Babylon-kringgevoel terug oproepen.»

Veto: *Jullie zijn nu al even preses. Is het een beetje wat jullie ervan verwacht hadden?*

Gerwin: «Op zich wel. Maar het is plots wel héél druk. In de kiesweek kan je nog niet zo goed vatten hoe het zal zijn. Raf was al vicepreses, dus die had er al meer zicht op. Maar goed, als je je engageert, krijg je er ook wel de nodige *schwung* in. Dan gaat alles vlot, en al doende leert men natuurlijk.»

Raf: «Hoe combineer jij Historia met je studies, Gerwin?»

Gerwin: «Momenteel is het toch wel 80% Historia en 20% studies. Je kan niet anders hè.»

Raf: «Daar ben ik het mee eens.»

PUPPY

Veto: *Naar welke kring in Leuven kijken jullie op, en waarom?*

Raf: «Ik kijk eigenlijk echt een beetje op naar Historia! Misschien ben ik ook wel wat 'jaloers' op VTK, maar dat lijkt me dan weer wat te *mechanistisch*. Iemand gaf me ooit de perfecte omschrijving van Letteren: een lieve puppy die totaal onschuldig is maar waarvan mensen denken dat hij ook hupeloois is. We zijn misschien wat amateuristisch, maar ik denk dat dat net de charme van Letteren is. Die gezelligheid is wat minder aanwezig bij kringen als VTK. Historia heeft dat wel, en bovendien draaien ze efficiënt. Niet zoals de grote kringen, maar goed genoeg.»

Gerwin: «Ik ben blij met een kring als Historia. Bij Letteren heb je als preses een goed contact met je presidium, en dat is een groot voordeel. De presidia van kringen als VTK of Ekonomika tellen zestig mensen ofzo.»

Veto: *Blij met de eigen kring?*

Gerwin & Raf: «Ja!»

Raf: «Maar Babylon is wel de beste kring!»

Moos Castro over censuur

“Wij willen andere dingen laten zien”

Moos Castro is de quintessentiële Leuvense cultfiguur. U kent hem van zijn 'Da Extravaganza Alternativa Days'-filmprojecties. U kent hem als dj of van Radio Scorpio. Maar eigenlijk kent u hem niet want dat is nu eenmaal de definitie van een cultfiguur.

JEROEN DEBLAERE & GEERT JANSSEN |

Moos Castro: «Wij zijn al vier generaties bezig. Sinds ons ontstaan hebben wij allerlei activiteiten georganiseerd: culturele lezingen en poëzie bijvoorbeeld. Voor de filmavonden zijn we nog het bekendst. In het begin hielden we er elke week een en dat was ook nogal chaotisch. De ene week was dat de donderdagavond, de andere de dinsdagavond. In de beginperiode, veertien jaar geleden, was het absoluut geen probleem om een lokaal te krijgen aan de K.U.Leuven. In de loop der jaren is het beleid veranderd, in negatieve zin. Studenten die iets willen doen buiten de kringen om, wordt het steeds moeilijker gemaakt om dingen te organiseren.»

Veto: *Vorig jaar was er dan de "betalen-voor-lokalen"-kwestie.*

Castro: «Eerst zei de K.U.Leuven: "Het gebruik van lokalen kost geld". Maar die lokalen staan daar altijd. Toen kwamen zij af met verwarmingskosten. Maar de verwarming draait in de zomer ook aan de K.U.Leuven, dus dat argument gaat niet op. Dan kwamen ze af dat de nachtwakers geld kosten. Maar

die mannen komen daar toch langs om te checken of dat gebouw leeg is en zo. Dan is er nog elektriciteit, maar ik denk niet dat die zoveel kost. Voorlopig heb ik onrechtstreeks en onder voorbehoud vernomen dat wij erkend zijn als studentenvereniging. Wij denken dat ze dingen die buiten de K.U.Leuven om worden georgani-

seerd misschien niet vinden passen binnen het beleid van de K.U.Leuven.»

ZELFMOORD

Veto: *Wat voor activiteiten zouden niet binnen het beleid van de K.U.Leuven passen?*

Castro: «Bij die filmavonden komen thema's aan bod die in de maatschappij nog taboe zijn. Ik herinner mij dat er een Japanse film was, die *Double Suicide* heette. We kregen een telefoontje van de K.U.Leuven. We draaiden die film in de aanloop naar de exa-

mens. De affiches zouden studenten kunnen aanzetten tot zelfmoord. We sloten een compromis: de originele affiche ophangen, met de Japanse titel, die uiteraard niemand begrijpt. Andere thema's zijn drugs of politiek. Dat gaat om meer radicaal-linkse standpunten. Sommige personen aan de K.U.Leuven hebben daar last mee. Maar we leven in een democratie en daar heerst vrije meningsuiting. De universiteit wordt de afgelopen jaren meer en meer gerund als een bedrijf. Het geld primeert op het belang van de studenten en de professoren. Wij worden constant tegengewerkt. Onlangs nog mochten we geen flyers meer leggen op tafels aan de aula's Max Weber & Pieter De Somer. Dat zou extra werk zijn voor de kuisploeg. Meer werk en dus meer geld. Wij vragen ons af waarom, vooral omdat het alleen tegen ons is. Alle anderen mogen daar wel flyer. Wij vragen ons af waarom wij dat niet mogen.»

Veto: *Hoe bent u zelfgeïnteresseerd geraakt in die cultfilms?*

Castro: «Wat is een cultfilm? Er zijn verschillende definities van cultfilms, daar zijn thesen over geschreven, ook aan de K.U.Leuven. Wat wij draaien zijn veeleer alternatieve films. Dat kan dus evengoed een film zijn uit de jaren '20 die uit het oog verloren is. Films die niet aan de bak komen, maar waarvan wij denken

dat die toch iets te bieden hebben. Dat gaat dan over thema's waarvan wij denken dat die toch relevant zijn en dan zijn de studenten vrij om daar nadien over te discussiëren. Dat is zendingsdrang. Missioneringsdrang. Wij willen de kans bieden aan studenten om andere dingen te zien. Wij proberen altijd op zoek te gaan naar redelijk jonge regisseurs. Je ziet wel in de loop der jaren dat er steeds minder volk komt naar films. Dat heeft gewoon te maken met het illegaal downloaden. Sommige mensen zien graag een film op een klein scherm. Dat is volgens mij ook wel een onderscheid tussen de grote massa en liefhebbers.»

STRESS

Veto: *Speelt het semestersysteem ook een rol in die lage opkomst?*

Castro: «Ja, dat speelt zeker een rol. Wij zijn radicale tegenstanders van het semestersysteem. Van december tot februari is het sociaal leven aan de K.U.Leuven dood. Vroeger begonnen wij pas in april. Bijhouden wel, maar echt beginnen, pas in april. De studenten hebben last van stress en de K.U.Leuven is dan tegen zelfmoord, maar zelfmoord hangt wel samen met stress. Maar ja, dat systeem is er gekomen om meer volk te lokken naar de K.U.Leuven en om meer geld te krijgen. Meer geld. Maar dat is niet in het belang van de studenten. Ik denk ook dat het engagement verminderd is door het semestersysteem. Hebben ze bij LOKO geen moeite om mandaten in te vullen? Of bij *veto*?»

(BRAM VANORBEER)

Gesublimeerd genieten op laatste concert van het Festival van Vlaanderen

Het pure gevoel van de muziek

Het Festival van Vlaanderen besloot woensdag met haar laatste concert van hun jaarlijkse festivalmaand. Uitmunten muzikanten van wereldklasse brachten geraffineerd luisterplezier voor een volle zaal. Een meer dan tevreden organisatie blikt terug op een geslaagde editie.

SANDER RAEYMAEKERS |

Het laatste concert werd gekleurd door Franse twintigste-eeuwse muziek. Het Franse *Ensemble Intercontemporain* bracht een gevarieerde cyclus van Pierre Boulez helemaal tot leven. In het andere gedeelte van het concert passeerden componisten als Debussy, Ravel en Messiaen de

revue. De solisten brachten hun muziek voortreffelijk en hoewel het haast improvisatorisch leek, was het wel degelijk nauwgezet uitgeschreven. Eigenlijk vooral met aandacht voor het pure gevoel van de muziek en dus niet met een erg vaste structuur.

INTIEM

De locatie was perfect voor dit

soort muziek. De grote aula van het Maria Theresia-College werd omgedoopt tot een intiem luisterparadijs. De zitjes zijn er opgesteld in een halve cirkel en de afstand met de muzikanten is zeer klein. Een uitgelezen zaal voor de warme klanken van dit soort muziek.

Elk jaar zorgt het Festival van Vlaanderen Vlaams Brabant in oktober voor een resem concerten in Leuven. De concertreeks *Novecento* beoogt twintigste-eeuwse muziek, de reeks *Transit* moderne muziek uit de 21e eeuw. "Het is een bewuste keuze om minder vertrouwde muziek aan te bieden, om die zo be-

kender te maken bij het grote publiek. Door het aantrekken van bekende artiesten lukt dit aardig," vertelt Mark Delaere, organisator van het festival. "Op één concert na waren de concerten allemaal uitverkocht en het publiek was enthousiast, we zijn dus zeer tevreden. Het was dit jaar dan ook een topaffiche."

GEVARIEERD

Het type van publiek dat komt luisteren is zeer gevarieerd. Als we eens rondkijken tijdens het concert, herkennen we veel profen aan de K.U.Leuven, maar ook studenten en werkende mensen. "Er is nu een zeer nauwe structurele samenwerking met de K.U.Leuven, het was destijds een van de initiatiefnemers van het festival" zegt Mark Delaere,

"We verzorgen zo elk jaar het openingsconcert van de K.U.Leuven, we bieden elk een gratis concert aan voor de studenten in de reeks van gratis uur KULTUUR. We geven personeelsleden en studenten een fikse korting gedurende het hele festival."

NIVEAU

"Het festival is nu wel afgelopen, maar we zijn al volop bezig met het plannen van de concerten voor de edities van de volgende jaren!" vertelt hij. "Voor volgend jaar hebben al heel wat muzikanten van niveau toegezegd: we hoorden al Ivanof, het Prometheus Ensemble, het Hagen Kwartet en een vliegtuigmotor. Met enkele anderen zijn we nog aan het onderhandelen."

Beeldenstorm(4): Pater Damiaan

Katholieke propaganda

De standbeelden van Leuven hebben meer te bieden dan een artistieke streling voor het oog. Achter vele beelden zit een interessant verhaal of een onverwachte geschiedenis. Deze week belichten we het lot van de man van Molokai, pater Damiaan.

MARTIJN SERMEUS |

Wat verloren in de achtertuin van de afbrokkelende Sint Jacobskerk staat de bronzen beeltenis van Pater Damiaan. Ooit is dat anders geweest.

In december 1894 werd het beeld plechtig onthuld in het Sint Donatuspark, het stadspark van Leuven. Het bronzen beeld van kunstenaar Constantin Meunier werd eerder dat jaar in opdracht van de Katholieke Kring Leuven ter nagedachtenis en huldiging van Pater Damiaan gemaakt. Damiaan overleed vijf jaar eerder op de melaatsenkolonie Molokai nadat hij daar 16 jaar lang als missionaris het onmogelijke had gedaan. De heldendaden van de jonge priester waren intussen wereldberoemd geworden.

LEPRA

Voor Pater Damiaan, oftewel Jozef Deveuster, begint alles wanneer hij na zijn roeping tot de broeders Picpussen in Leuven toegetroten was. Wanneer hij na zijn opleiding de kans krijgt om als missionaris naar de Hawaïaanse eilanden te

vertrekken, draalt de jonge pater niet. In Honolulu aangekomen kiest hij er als enige voor om naar het verlaten Molokai te trekken, een eiland uitsluitend bevolkt door melaatsen. Hij wijdt de rest van zijn leven aan deze paria's en sterft op 49-jarige leeftijd zelf aan de gevolgen van lepra.

Het mag dan ook niet verwonderen dat de Leuvense katholieken Pater Damiaan als boegbeeld wilden opvoeren. Wat daarentegen wel heel verwonderlijk is, is dat het beeld niet naar het voorbeeld van Damiaan zelf, maar naar dat van ene kanunnik Thierry zou gemaakt zijn. Thierry was een zeer prominente figuur in het Leuven van de jaren 1890 en zelf een van de voornaamste drijfveren achter de oprichting van het bronzen beeld. Hij was eveneens, als beschermeling van kardinaal Mercier, zeer actief als universitaire bouwheer. Hij was manifest katholiek en een groot voorstander van wat men 'ideologische architectuur' zou kunnen noemen. Bij het restaureren en ontwerpen van gebouwen greep hij stevast terug naar oude materialen en stijlen zoals die tijdens de

hoogdagen van de Katholieke Kerk gebruikt werden. Hij zorgde er bijvoorbeeld voor dat de Sint Geertruiabdij in volle glorie hersteld werd en liet het gotisch Leo XIII Seminarie in de Tiensestraat optrekken. Een groot beeld van Pater Damiaan, centraal in het stadspark, kaderde dan ook perfect in zijn katholieke 'propaganda'.

In 1907, na een machtswissel in het Leuvense gemeentebestuur — na lange tijd kwam er weer een socialistisch bewind — moest Pater Damiaan plots zijn prominente plaats in het stadspark afstaan. Volgens het socialistisch bestuur zou de aanblik van de wegterende leproos danig verontrustend zijn voor de onbezorgd spelende kinderen in het park. Het bestuur besloot dan ook dat het beeld naar zijn huidige plaats in de Brusselsestraat verplaatst moest worden.

VERHUIS

Het lijkt erop dat Damiaans omzwervingen nog niet ten einde zijn. Nu Pater Damiaan weer volop in de kijker staat door zijn heiligverklaring — de kogel is door de kerk, de Paus moet Damiaan enkel nog effectief heilig verklaren — zou Damiaans standbeeld naar het Damiaanplein aan de Sint-Antoniuskerk verhuizen.

Filmfirmament

RocknRolla

U kent Guy Richie waarschijnlijk als de ex-man van Madonna. Eigenlijk is hij ook regisseur, maar misschien houdt u het best toch bij de roddelpraatjes in de boekjes. Zijn vierde gangsterverhaal is namelijk opnieuw een erg zwakke prent die zijn bedenkelijke roem nog maar eens in vraag stelt.

VINCENT VANNESTE |

Na *Lock, Stock and Two Smoking Barrels* werd Ritchie bejubeld in de Engelse pers als het nieuwe *enfant terrible* van de Engelse cinema. Onterecht, zo blijkt uit de opvolgers. *RocknRolla* tapt uit exact hetzelfde vaatje als zijn voorgangers, alleen is het niveau heel wat lager en overweldigt het *déjà-vu* gevoel. Voor wie het recept niet kent, het gaat om een eendimensionale actiekomedie over de onderwereld.

De film begint met een *voice-over* waarin we kennis maken met twee dieven, Mumbles en One-Two. Zij blijken schulden te hebben bij Lenny, een maffiose vastgoedmakelaar die zich de ongekroonde koning van Londen waant. Ze stelen dan maar geld van Uri Obamovich, een rijke Rus, die eigenaar is van een voetbalclub (het ligt er zo vingerdik op dat ik u waarschijnlijk niet hoeft te wijzen op de gelijkenissen met een andere Rus). Het zaakje begint te stinken als blijkt dat Uri en Lenny zelf een deal met elkaar hebben gesloten. Ondertussen kabbelt de verhalende stem rustig door, zodat de eerste helft van de film meer weg heeft van één lange intro. Het scenario verzandt dan in een wirwar van irrelevante nevenpersonages en onnodige verhaallijnen.

Toegegeven, Richie probeert er de humor in te houden. Jammer genoeg slaagt hij daar ook niet in. Hij wordt soms vergeleken met Quentin Tarantino, maar veel verder dan een slechte imitatie gaat het niet. De poging om leuke, absurde dialogen te scheppen, loopt faliekant af en soms hebben de scènes meer weg van een parodie op Tarantino. Zo heeft de dans tussen Gerard Butler (*One Two*) en Thandie Newton (*Stella*) -hoewel ze er duidelijk leentje-buur bij speelt- niets gemeen met de gestileerde dans van John Travolta en Uma Thurman in *Pulp fiction*. De wil om blits en trendy uit de hoek te komen is groter dan het resultaat.

In zo'n flauw scenario is er weinig plaats voor sterke acteerprestaties en die zijn er dan ook niet. Heel slechte zitten er ook niet tussen, alleen Thandie Newton probeert soms iets te verleidelijk over te komen, wat irriteert. Verder krijgen we vooral stereotiepen te zien of nog erger: pogingen om die typetjes toch een afwijkend kantje mee te geven. Meestal zijn die zo weinig subtiel dat het niet geloofwaardig overkomt. Dit ligt waarschijnlijk meer aan het scenario dan aan de acteurs zelf.

Het montagewerk is wel erg professioneel, maar het enige echte pluspunt aan deze film is de muziek. Het is de muziek die de soms oninteressante scènes toch verteerbaar maakt. Het enige wat bij het verlaten van de bioscoopzaal dan ook bijbleef en voor echte rock-'n-roll zorgde, waren *The Subways*. Als je uit bijna twee uur film niet meer dan flarden uit één song onthoudt, weet je dat je geen al te beste film hebt gezien. Misschien moet Richie zich wat meer bezig gaan houden met de muziek van zijn ex?

(MARTIJN SERMEUS)

Regie: Guy Richie
Cast: Gerard Butler, Tom Wilkinson, Thandie Newton, Thom Hardy
Duur: 114min
Release: november 2008
Kort: flauwe gangster actiekomedie

studio
LEUVEN

Groot dictee der Leuvense studenten

Wie wordt Leuvense spelling(s)?kampioen?

Op 18 november organiseert LOKO Cultuur voor de eerste keer het groot dictee der Leuvense studenten. Professor Herman de Dijn schreef de tekst, de presentatie gebeurt door Wim Oosterlinck en Heidi Lenaerts. 'Lenny Naakt' zorgt voor een streepje muziek.

TOM DEMEYER |

Het idee van een dictee is niet nieuw: "Het voorstel werd ons voorgelegd door de ploeg van vorig jaar. Zij hadden al aan een activiteit van die aard gedacht, maar wegens allerlei organisatorische redenen is het er nooit van gekomen," vertelt LOKO's cultuurcoördinator Sebastiaan Winkeler ons. "We mikken op zo'n 500 à 600 studenten van alle studierichtingen. Ook hogeschoolstudenten en proffen zijn meer dan welkom. Zolang ze maar competitief ingesteld zijn en bereid zijn om mee te strijden voor de eerste plaats." De cultuurcoördina-

tor blijft echter nuchter: "500 à 600 man voor zo'n activiteit is misschien wat veel, we zijn al tevreden als we rond de 200 deelnemers zullen weten te bereiken."

KRINGENSTRIJD

Nochtans zijn er redenen genoeg om af te zakken naar de Pieter De Someraula. Zo zullen radiostemmen Wim Oosterlinck en Heidi Lenaerts het dictee voorlezen, in de pauze zorgt Lenny Naakt (bekend van o.m. Lenny en de Wespen) voor het muzikale intermezzo. Natuurlijk vallen er ook heel wat prijzen te winnen. De eerste prijs is een Dikke Van Dale 3-in-1.

"Het is de bedoeling dat de verschillende kringen met elkaar in competitie gaan," voegt Sebastiaan er nog aan toe. "We hebben de verschillende presidia aangesproken, en zij beloofden ons om talrijk aanwezig te zijn."

HERMAN DE DIJN

Aan welk soort dictee mogen de deelnemers zich dan verwachten? "Voor de tekst werd een beroep gedaan op filosofieprofessor Herman De Dijn," weet Sebastiaan. "Hij leek ons hiervoor de meest geschikte persoon."

Zelf wil de professor nog niet veel kwijt over de inhoud van de tekst: "Het zal deels met een persoonlijk voorval en deels met filosofie te maken hebben," weet de professor ons mee te delen. Of de tekst moeilijk zal zijn? "Ik denk het niet, want hij komt van mij," voegt de

professor er nog bescheiden aan toe. "Voor de studenten Nederlandse taal- en letterkunde maken volgens mij veel kans op een nagevoeg foutloze beurt."

Studenten Nederlandse taal- en letterkunde als gedoodverfde favorieten? Dat valt volgens taalkunde-professor en ervaringsdeskundige Willy Smedts nog te bezien: "Dat is niet noodzakelijk zo, het hangt af van het soort tekst die gedictieerd wordt. Studenten Nederlands hebben natuurlijk veel kennis van de regels, maar als het gaat om allerlei uitzonderingswoorden, dan zullen ze het niet veel beter doen de rest. Dat zijn immers dingen die je uit het hoofd moet blokken. Dat is een beetje zoals vragen wie er acht jaar geleden de ronde van Frankrijk heeft gewonnen."

Is de professor dan niet blij dat er aandacht uitgaat naar spelling

vanuit de studenten? "Ik vind het goed dat er aandacht wordt besteed aan spelling, maar ik weet niet of een dictee daarvoor een geschikt middel is. Zo zie ik dat studenten vrij elementaire spelfouten maken en zondigen tegen dt-regels of tegen de regels van de tussenklanken. Bij een dictee gaat veel aandacht uit naar allerlei rare woorden. Van mij mag het natuurlijk. Een dictee is een spel en ik heb daar niets op tegen."

Praktisch: Het dictee gaat door op 18 November in de aula PDS. Studenten zijn welkom vanaf 19u. Deelnemers betalen 2 euro. Voorinschrijven is aangeraden: meer info op www.grootdicteeleuven.be

VRT-nieuwsanker Lieven Verstraete draait ook plaatjes

"Funk is seks"

Terwijl u naar de herhaling van Terzake kijkt, haalt Lieven Verstraete elders zijn opzweepende Braziliaanse ritmes boven. Vorige donderdag draaide hij in het Depot, in het kader van de vijftigste verjaardag van bossanova. Het nieuwsanker is niet enkel een muzikkliefhebber, maar óók een echte kenner.

BET BOSSELAERS & JEROEN DEBLAERE |

Veto: Vanavond draait u voor en na Marcos Valle, ter ere van vijftig jaar bossanova: wat is dat juist?

Lieven Verstraete: «Iedereen kent bossanova: *The Girl from Ipanema*, dat is een van de mooiste songs ooit geschreven. Bossanova is de verblinking van samba. Samba is zwarte, Afrikaanse muziek, van de slaven van Brazilië. Bossanova is daar de zachtere variant van, maar je blijft dat sambaritme erin voelen. Marcos Valle is een van mijn grote idolen: ik heb hem vorig jaar voor het eerst ontmoet in Gent, in de Handelsbeurs. Nu heb ik het grote geluk hem opnieuw te mogen ontmoeten.»

SAMBA

Veto: U hebt ook een cd gemaakt, 'Satanic Samba'.

Verstraete: «Ik ben al een aantal jaar verliefd op Brazilië en ben er al twee keer geweest. Het is heel lang geleden begonnen: eind jaren '70. Toen was er een Braziliaanse tele-novelle op de toenmalige BRT, genaamd *Isaura*. Toen ik de eerste aflevering zag, was ik meteen verkocht aan de taal. Het Braziliaanse Portugees is zo zangerig en sensueel. Ik was ook verkocht aan de muziek uit die reeks; een soort slavencoren. En ja, dan begin je te zoeken, verder en verder.»

«De cd is echter iets helemaal anders. Ik ben voor *Cucamonga*, een recent afgevoerd programma van Radio 1, naar São Paulo gereisd, een van de grootste steden van de wereld. Daar ben ik terechtgekomen in de undergroundmuziek. Behalve samba en bossanova, vind je daar ook veel rock-'n-roll, elektronische muziek, drum-'n-bass en hiphop. *Satanic Samba* is de weerslag van die zoektocht. Ik vond — en dat is de missionaris in mij — dat iedereen die fantastische muziek zou moeten horen.»

LETERME

Veto: Hoe combineert u uw journalistiek werk met het deejayen?

Verstraete: «Dat is niet moeilijk, want ik ben 100% journalist en die cd is een uitvloeisel van een journalistiek project. Nu ben ik dus in de gelukkige situatie dat ik twee hobby's kan combineren: journalistiek, tevens mijn beroep — en muziek. Het is eigenlijk *the best of both worlds*. Ik noem mezelf wel geen deejay; ik probeer plaatjes te draaien zonder gaten te laten vallen. Dan ben ik al blij.»

Veto: U bent ook een funkliefhebber. Op uw blog raadde u premier Leterme wat meer funk aan bij het vormen van zijn regering.

Verstraete: «Maar ja! Ik was hier in Het Depot bij een optreden van twee Nederlandse funkbands. Funk is zwarte, sensuele muziek en dat is

seks eigenlijk. Het was in volle politieke crisis, en toen dacht ik: Als die mensen hier nu zouden zijn en zich gewoon zouden laten gaan, dan zou het misschien wat makkelijker gaan in de politiek.»

BAILE-FUNK

Veto: Je imago van droge journalist enerzijds en dat van muzikkliefhebber anderzijds vormt een merkwaardig contrast.

Verstraete: «Ja, maar die muziek, dat is eigenlijk een uitlaatklep.»

Veto: U draaide ook eens na de Clement Peerens Exploitation in de Handelsbeurs in Gent. Daar draaide u meer dansgericht dan daarnet, voor de show van Marcos Valle. Past u uw set aan aan de omstandigheden?

Verstraete: «Marcos Valle is echt bossanova, jazzy. In Gent, bij de Clement Peerens Exploitation, heb ik me laten gaan in de *baile-funk*, iets wat ik tegenwoordig heel graag hoor. Het komt uit de sloppenwijken van Rio de Janeiro, het is elektronisch gecombineerd met hiphop. Het is fantastisch om horen. Dat paste toen echt bij het publiek van Clement Peerens. *Baile-funk* past ook goed bij wat men *ghetto-tech* noemt, zoals M.I.A.»

MIXEN

Veto: Het verrast ons dat u zo op de hoogte bent van al die muziekstijlen.

Verstraete: «Sorry hé. (lacht) Ik hou van wereldmuziek, maar niet van de gewone trompetjes. Dat vind ik wat afgezaagd. Ik hou van de combinatie van wereldmuziek en techno. Die *ghetto-tech* is eigenlijk

op mijn lijf geschreven, ja.»

Veto: Wat vindt uw gezin van uw onthuikende muziekcarrière?

Verstraete: «Mijn zoon van zestien vindt dat wat dubbel. Ik heb deze

zomer gedraaid op *Klinkers*, een Brugs festival. Hij kwam kijken met een aantal vrienden en vond dat wel tof. Maar nadien kwam hij wel zeggen: "Pa, het mixen lukt wel niet zo goed." (lacht) Mijn dochter is elf, nog net geen puber, en zij vindt dat eigenlijk wel leuk. Mijn vriendin vindt het ook tof, zij komt altijd mee. Ik word gesteund door mijn familie. (lacht)»

BRAM VANORBECK

Kort Cultuur |

VETO TRAKTEERT (1)

Heb je lekker dier Dinand Woesthoff altijd al eens van dichtbij willen aanschouwen? Vraag je je af hoe Kane klinkt zonder Tiësto? Of ben je gewoon een oprechte fan? Dan heb je geluk, want wij geven 5 duotickets weg voor hun concert op dinsdag 11 november in het Depot, alwaar ze hun nieuwe album *Everything You Want* zullen voorstellen. Met de

band Gem in het voorprogramma wordt het een avond vol Hollanders, maar trek je daar vooral niets van aan en mail als de bliksem naar traktatie@veto.be. Meer info op www.hetdepot.be.

VETO TRAKTEERT (2)

Als je dacht dat er geen grotere Australische zotten bestonden dan de mannen van AC/DC, dan heb je het mis. *Come and see The*

Datsuns, klaar om op maandag 17 november in het Depot iedereen eens ferm rond de oren te slaan met een flinke portie gitaargeweld. Je kan erbij zijn, gratis en voor niets, want veto deelt 5 duotickets uit. Wat opwarming nodig voor deze *motherfuckers from hell?* Dan is er nog het voorprogramma, verzorgd door het Belgische El Guapo Stuntteam. Mailen dus, naar traktatie@veto.be, en vlug!

Meer info op www.hetdepot.be.

PREPAREE VERSUS IMPROROLANDO

Preparee, het Leuvense studenten-improteam, gaat deze week de strijd aan met het verwante gezelschap Improrolando. Op 6 november wordt om acht uur de heenwedstrijd gespeeld in Aula Zeger Van Hee (College De Valk); op 8 november vindt de terugwedstrijd

plaats in dezelfde aula, eveneens om acht uur. Liefhebbers van het improvisatietheater weten dus waarheen deze week. Kom dat zien, en oordeel zelf wie de beste is. Meer info op www.preparee.be.

(BB, MO)

KULEUGEN

Maandag 3 november 2008 — jaargang 4 — 2008-2009 — nummer 7 — www.kuleugen.be

Dagboek van een campusrector van papier

Maandag 3 oktober 2008

Liefste dagboek,

Vandaag was het een grote dag voor onze West-Vlaamse campus. Er werden bakstenen geplaatst in de spina, de grote gang die de multidisciplinariteit van onze campus benadrukt. Een kunstwerk van onschatbare waarde, al zeg ik het zelf. Daarnaast bereikte ons het nieuwe campustoilet papier: paars met gele stippen. Blij dat die kogel na maanden vergaderen eindelijk door de kerk is.

Voorts heeft het hoog gepeupel in Leuven vandaag vergaderd over de toekomst van onze Campus, die mooi in het groen gelegen is en veel studenten samenbrengt. Wat er net op stapel staat, vernemen we binnen enkele weken, wanneer de post ons met paard en kar bereikt heeft. Ik ben alvast benieuwd.

Nu ga ik goedgemutst een pintje drinken met mijn studenten. Het zijn toch zulke kornuitjes.

Lieve groetjes en tot morgen,

Klonter

In Veto 6 van vorige week stonden interviews met Mark Peeters en Mark Eyskens. Bij vergelijking verkondigde Eyskens de meeste onzin. Meer zijn eigen schuld dan Peeters' verdienste.

"Toch moet ik u eraan herinneringen dat de grootste staatslui van de laatste 50 jaar bijna allemaal ouderlingen waren. (...) Elk van hen was 75 à 80 jaar toen ze aantraden", dixit Eyskens. Hij haalt een aantal voorbeelden aan en de aandachtige lezer weet onmiddellijk dat hij graag zichzelf — net 75 geworden — aan het lijstje zou toevoegen.

Oppervlakkige research leert echter dat geen enkel voorbeeld onder de categorie 75 à 80 valt. Charles De Gaulle was 68 toen hij president werd van Frankrijk, François Mitterand 65. Winston Churchill was 66 toen hij premier werd van het Verenigd Koninkrijk. Ronald Reagan was 70 toen hij president werd van de Verenigde Staten. Konrad Adenauer was 73 toen hij bondskanselier werd van de Bondsrepubliek Duitsland.

Iets grover gaat Eyskens de fout in wanneer hij zijn toekomstvisie voor Barack Obama tentoonspreidt. "Elke dag opnieuw denk ik eraan dat men hem misschien zou neerschieten." Larie en apekool! Iedereen weet dat in de Verenigde Staten *African Americans* (*Niggahzz*) niet neergeschoten, maar gelyncht worden.

Misschien wordt het tijd dat Mark Eyskens zich focust op de schone kunsten. Misschien wordt het tijd dat we Mark Eyskens in een bejaardentehuis steken. Misschien moeten we de goede raad van undergroundrapper Big Nasty J. volgen: "één, twee, drie, hip hip hoera, euthanasie".

G. S. SIMONIS |

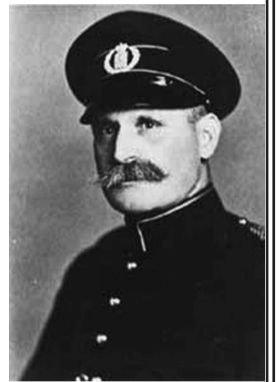
Bovenstaand opiniestuk is de mening van ieder weldenkend mens.

Politieagent Paul -het Boetebeest – Paulussen

Na het overweldigende succes van vorige week heb ik besloten mijn campagne met nog zeker een week verder te zetten. De overtredingen waren enorm talrijk. Met mijn lintmeter en meetlat heb ik overtredingen vastgesteld die varieerden tussen de 35 centimeter en 29meter 99 centimeter! U was gewaarschuwd.

Deze week focus ik op: de sterkte van de fietslichten!

Deze grap kost u €50.

Zoekertjes

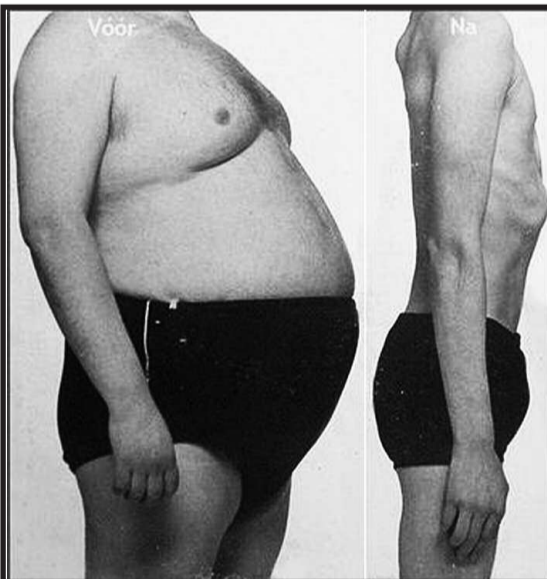
*** McCain zkt huis *** Veto zkt medewerkers *** KULAK zkt proffen *** Alma zkt eters *** Vuile sok zkt eigenaar *** Maarten Michielssens zkt krant *** Boonen zkt lief *** Leterme zkt geit *** De Gucht zkt boel *** November zkt zon *** Dutroux zkt vrouw *** Karadzic zkt uitgang *** Harem Saddam zkt eunuch***

Vertekend straatbeeld

(PVA) |

De laatste paar maanden lopen we ze meer en meer tegen het lijf: allochtonen aan onze universiteit.

We zien ze te Alma, in Acco, in de faculteitsgebouwen, op straat, overall. Deze bizarre hausse van de laatste weken besloten we nader te belichten.

Prijsverhoging ALMA treft studenten

ACHTERGROND

De K.U.Leuven worstelt al jaren met een te blank imago. De instelling zou tevens weigeren zijn deuren toegankelijk te maken voor allochtonen studenten en met de universiteit van Antwerpen een dubieuze afspraak hebben gemaakt: "Wij de gehandicapten, jullie de vreemdelingen". Tot vijf jaar geleden was dit zeker het geval. Sindsdien zou er iets veranderd moeten zijn.

In de laatste vijf jaar kreeg de universiteit steeds meer tegenkanting van de politiek en van zijn eigen basis. De hautaine houding bleek niet meer te houden in tijden van multiculturaliteit. Er werden dan ook werkgroepen en ganse organen in leven geroepen om de gekleurde student aan te trekken. Grootse successen bleven uit en de infodag vorig jaar was een regelrechte ramp met nul aanwezigen.

GELD

Uit pas ontdekte informatie distilleerden de KULEUGEN-speurders (ook in het buitenland

gekend van zaken zoals Kampush, Fritzel en recentelijk op de zaak van Nijvel gezet) schokkende passages. Zo heeft de K.U.Leuven heimelijk haar investering in allochtonen studenten gewijzigd om haar aanhoudende negatieve imago in de zaak wat op te krikken. De investering werd afgewogen tegen de output en de balans sloeg negatief door.

"Het lijkt alsof we het geld als modder door ramen en deuren smijten en er komt niets van terug," lezen we. "De investering die zichzelf zou terugbetalen in nieuwe studenten, die op hun beurt renderen, is niet haalbaar. We hebben tegen 2010 meer dan 10.000 allochtonen studenten nodig om ons geleden verlies bij te benen." Schokkender is het besluit op het einde: "Het is het gewoon niet waard." Toch is dit niet het einde van het verslag...

IMAGO

Het tweede deel van het verslag werd gespenseerd aan de imago-kwestie: "we kunnen het ons ook niet permitteren om geen alloch-

tone studenten te hebben." Gelukkig kwam men snel met de oplossing: "het geld dat nu vloeit naar de organisaties investeren we in acteurs". Jawel, de allochtonen die u ziet in het straatbeeld zijn allemaal ingehuurd door onze Alma Mater.

Ali getuigt: "Het is vreselijk meneer/mevrouw. De universiteit laat ons de meest mensonterende taken doen. We moeten uren aanschrijven in boekenwinkels, we worden verplicht 's nachts naar denigrerende fuiven te gaan of zelfs cantussen. Uit geloofsoverwegingen drinken we geen alcohol, maar ons contract verplicht er ons toe. Het zijn echte nazi's meneer/mevrouw."

Ook Mira spreekt na even aandringen: "Ik werd vriendelijk binnengehaald door de universiteit. Ik werd door hen gered uit de prostitutie, dat is waar, maar wat ik nu moet doen is soms erger. Ik draai de Alma-shifts (ze krijgt het moeilijk), ik moet tweemaal daags daar gaan eten meneer/mevrouw (barst in huilen uit). Zelfs mijn dokter zegt dat ik het moet stoppen, maar ik kan niet."

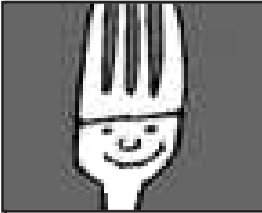
Ali en Mira kunnen geen kant op. Ze zijn beiden gebonden aan een contract dat niet moet onderdoen voor slavenarbeid. "We hebben ons leven en onze ziel verkocht," gaat Mira verder, "in het contract staat ook dat we nu officieel eigendom zijn van de Katholieke Kerk." Ali: "Meneer/mevrouw, momenteel zijn ze zelfs bezig met een project om minderheden te verenigen om te besparen op acteurs. Homofilie en allochtonen afkomst van boven op de lijst. Ik hou mijn hart vast."

Freddy

door Sh3L14C

www.shellac.be

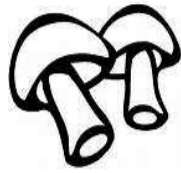

Menu van de week

in Alma 1-2-3

3 - 7 november 2008

A1 = alleen Alma 1

A3 = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2

= vegetarisch

dinsdag

Braadworst met bloemkool in room	2,60
Garnaalkroketten met slaatje en dressing	3,90
Kippenlapje met groenten A3	3,90
Koninginnenhapje A2	3,40
Stoofvlees op z'n Vlaams A1+A3	4,50
Burrito El Paso 	4,90
Steak met groenten en saus	4,90
Cordon bleu met roquefortsaus	4,50

woensdag

Kippenburger met ananas en paprikarijst	2,60
Koninginnenhapje A1	3,40
Vegetarische lasagne 	3,90
Kalkoenrollade met roze peperroomsaus, witloof en oventomaat	4,50
Varkensgebraad met spruitjes en Ardeense aardappelen	4,50
Steak met groenten en saus	4,90

donderdag

Pensen met appelmoes A2+A3	2,60
Kippenlapje met groenten A2	3,90
Koninginnenhapje A3	3,40
Chili sin carne, boontjessalade en gebakken aardappelen 	3,90
Witloofgratin met puree A2+A3	3,90
Schartongrolletjes met witloof en dillesaus en worteltjes	4,90
Steak met groenten en saus A1	4,90
Spaghetti bolognaise A1+A2	2,60-3,00
Kippenlapje met groenten en saus A3	4,50

vrijdag

Spekreepjes met ketjapsaus en spinazie-stoemp A1+A3	2,60
Koninginnenhapje A1+A2	3,40
I Casarecci A2+A3 	3,90
Kippenlapje met groenten en saus A1	4,50
Stoofvlees op z'n Vlaams met gekookte aardappelen	4,50
Varkensblokjes uit Sri-Lanka met groentenrijst	4,50
Steak met groenten en saus A2	4,90

Filmticket voor slechts 5€ ?

Om van **maandag tot vrijdag** naar om het even welke prent in Kinopolis te kunnen? Te koop in alle ALMA-resaurants! De actuele filminformatie vind je steeds op onze placemats of op de Kinopolis website.

Kijk ook op de website voor menu **gasthuisberg, Justus Lipsius en pauscollege**

(advertentie)

Cultuurkalender

STUK PLAYGROUND

Saison 1 épisode 2 – Grand Magasin / Bettina Atala

Maandag 3/11 en dinsdag 4/11 om 20.30u in de STUK Soetezaal

Gratis UUR KULTUUR op woensdag 5/11 om 21u in de STUK Soetezaal @pni: **Going to the Market, Two Drawings & My Father's Diary**

5, 6 en 7 november om 20.30u in de STUK Studio

Bühnenstück – C&H

5, 6 en 7 november om 21.30u in de STUK Labozaal

A History of Performance in 20 Minutes – Guillaume Désanges

Donderdag 6/11 om 19.30u in het STUK Auditorium

And then we changed the screenplay – Kelly Schacht

Vrijdag 7/11 van 19u tot 22u in Cinema ZED

Nononoise Live – Pieterjan Gincels

Vrijdag 7/11 om 22u in het STUKcafé

(www.stuk.be)

MUZIEK

Open Mic Avond

Dinsdag 4/11 vanaf 20u in Zaal Het Depot (www.hetdepot.be)

Luka Bloom

Middagconcert met Tineke Van Ingelgem (zang)

Woensdag 5/11 van 13.05u tot 13.45u in de kapel van het Leo XIII seminarie, Vesaliusstraat 2

Woensdag 5/11 vanaf 20u in Zaal Het Depot (www.hetdepot.be)

Hermano i.s.m. Heartbreaktunes

Donderdag 6/11 vanaf 20u in Zaal Het Depot (www.hetdepot.be)

Hommage à Brel: 30 ans d'amour – Filip Jordens & Les Chopins du p'tit Matin

Zaterdag 8/11 om 20u in de Stadsschouwburg (www.30cc.be)

Muziek voor Bassethoorn – Andrassy Trio

Zondag 9/11 om 11u in het Wagehuys

(www.30cc.be)

Tony Joe White

Maandag 10/11 vanaf 20u in Zaal Het Depot (www.hetdepot.be)

Kane

Dinsdag 11/11 vanaf 20u in Zaal Het Depot

Grant Hart + Perverted

Woensdag 12/11 om 20.30u in de STUK Labozaal

Alphabeat

Donderdag 13/11 vanaf 20u in Zaal Het Depot

Russian Circles (USA) + These Arms Are Snakes (USA)

Donderdag 13/11 om 20.30u in de STUK Labozaal

De nieuwe reeks: Stockhausen Happening

14.30u Film: Momente

16.00u Geert Callaert: Klavierstück VI en X

20.30u Elisa Medinilla, Geert Callaert en Luc Artois: Kontakte

Zaterdag 15/11 in STUK

(www.denieuwereeks.be)

Gouden Vleugels Festival (klassiek)

Een concertenparcours in Leuven

Zondag 16/11 van 14u tot 18u op verschillende locaties (www.30cc.be)

Sly & Robbie feat. Cherine Anderson

Zondag 16/11 vanaf 20u in Zaal Het Depot

The Datsuns

Support act: El Guapo Stunteam

Maandag 17/11 vanaf 20u in Zaal Het Depot

THEATER

Woensdag 5/11 om 21u in de Stadsschouwburg (www.30cc.be)

They have got what it takes to be a legend – fABULEUS

Zaterdag 8/11 en zondag 9/11 om 20u in de Minnepoort (www.fabuleus.be)

Kunstminnende heeren – Olympique Dramatique / Toneelhuis

Woensdag 12/11 om 20u in de Schouwburg (www.30cc.be)

Loop eens langs bij De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

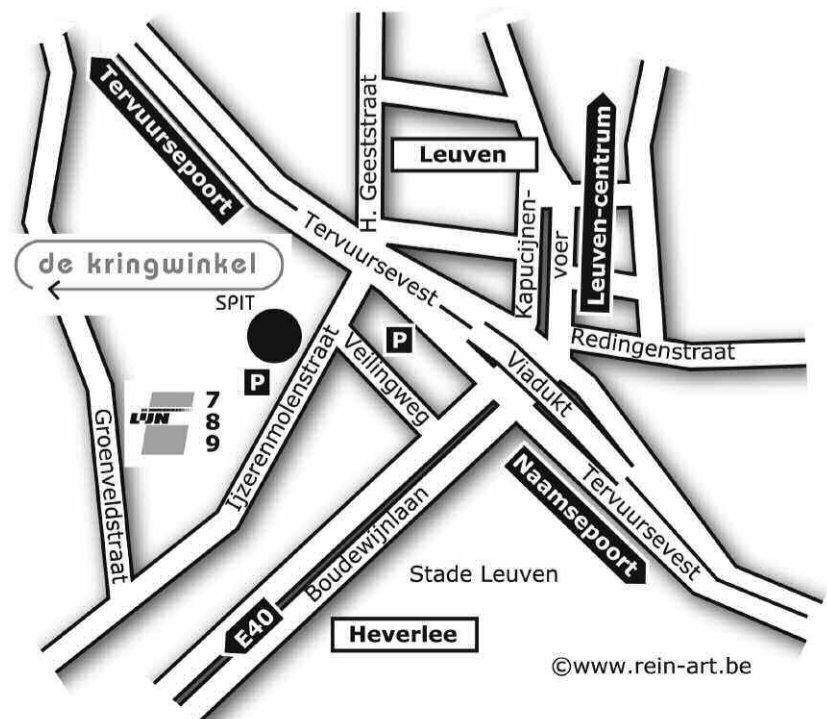
**De Kringwinkel SPIT:
Ijzermolenstraat 10-12 te Heverlee**

Open: ma - vrij: 10 - 18 u

zat: 10 - 17 u

zo: gesloten

Tel.: 016 65 29 57 Web: www.spit.be

(advertentie)

Colofon

Veto

's-Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto@veto.be

Jaargang 35 - Nummer 7
Maandag - 11 november 2008

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofredacteur:

Ken 'Andre O.' Lambeets

Redactiesecretaris & V.U.:

Christoph 'Gargamel' Meeussen
's Meiersstraat 5 - 3000 Leuven

Redactie:

Maud 'Chucky' Oeyen, Ruben 'It' Bruynooghe, Christine 'Freddy Kruëger' Laureys, Eric 'Satan' Laureys & Roel 'Yves Letermé' Moeurs

Medewerkers deze week:

Jeroen 'Darth Vader' Baert, Pieterjan 'The Candyman' Bonne, Bet 'Margriet Hermans' Bosselaers, Nele 'Sweeney' Bruynooghe, Liesbet 'Mr. Burns' Coolen, Jurgen 'Dracula' D' Ours, Pieter 'Valdemort' Declercq Tom 'Demeyer, Elke 'de boze heks' Desanghere, Lisa 'Grendel' Develtere, Wouter 'Predator' Dhaese, Jonas 'Malafide' Donville, Maarten 'Ghostface' Goethals, Geert 'Jack The Ripper' Janssen, Michiel 'DDT' De Tremmerie Leen, Ward 'Ghostface' Neyrinck, Sander 'Johan Museeuw', Raeymaeckers, Martijn 'Lex Luthor' Sermeus, Ide 'Palin' Smets, Tom 'Hellboy' Van Breussegem, Kris 'Alien' Vanelderden, Fabian 'Pim F' van Hoorne, Bo 'De GVR' Vanluchene, Bram 'Davy Jones' Vanoirbeek & Stephanie 'Jigsaw Killer' Verbeke

Cartoons:

Negu & Sh3L4C

DTP:

Ruben Bruynooghe, Ken Lambeets, Eric Laureys, Christoph Meeussen, Roel Moeurs

Eindredactie:

Roel Moeurs, Christoph Meeussen & Fabian van Hoorne

Internet:

www.veto.be

Publiciteit:

Alfaset cvba - Annelies 'Cruella DeVille' Magits
alfaset@loko.be - 016/22.04.66

Drukkerij:

Tuerlinckx (Molenstede)
Oplage: 9000 exemplaren
ISSN-nummer: 0773-5162

Abonnementen

Binnenland: 10 euro
Buitenland: 25 euro
Overschrijven op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergaderingen vinden iedere vrijdagmiddag plaats om 16u en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (griezels, tekst, foto, layout,...) zijn welkom op de redactievergadering of op het redactieadres. Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen tot vrijdag 14u, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

Oplossing

8	1	2	9	6	5	3	7	4
7	5	3	4	8	2	9	6	1
9	6	4	1	3	7	5	2	8
2	9	6	3	1	8	7	4	5
5	3	1	6	7	4	2	8	9
4	7	8	5	2	9	6	1	3
3	4	7	2	9	1	8	5	6
6	8	5	7	4	3	1	9	2
1	2	9	8	5	6	4	3	7

Cultuurkalender

Een ontgoocheling — Herman en Vincent Verbeeck

Naar Willem Elsschot (literatuur)
Woensdag 12/11 om 20u in het Wagehuys
(www.30cc.be)

Kamp Jezus

Donderdag 13/11 en vrijdag 14/11 om 20.30u in de STUK Soetezaal
(www.30cc.be)

Alle mensen zijn sterfelijk — De Tijd

Vrijdag 14/11 om 20u in de Stadsschouwburg (www.30cc.be)

Quills — De Roovers

Maandag 17/11 en dinsdag 18/11 om 20.30u in de STUK Soetezaal (www.30cc.be)

OPERA

Die Zauberflöte — Stichting Internationale Opera Producties

Donderdag 13/11 om 20u in de

Stadsschouwburg (www.30cc.be)

FILM (?)

Nacht der Reclamevreters

Vrijdag 14/11 vanaf 19.30u in Zaal Het Depot

IMPRO / COMEDY

30cc Student Special: Comedy Night met The Lunatics

Afterparty hosted by Radio Modern
Woensdag 5/11 om 21u in de Schouwburg
(www.30cc.be)

Preparee versus Improprando

Improvisatie-duel

Donderdag 6/11 (heenmatch) en zaterdag 8/11 (terugmatch) om 20u in Aula Zeger Van Hee, Tiensestraat 41
(www.preparee.be)

Kringkalender

maandag 3 nov

Babylon: Disneyjeneverquiz
(sprookjesfeestweek) @ msi 03.18 (20u)

dinsdag 4 nov

VRG: American Election Night @ Alma 2
Babylon: Sensation Redkapje-TD @ MusiCafé

woensdag 5 nov

Babylon: Sprookjesavond @ Fakbar Letteren

donderdag 6 nov

Medica: Soirée Méditerranée @ Doc's Bar
Babylon: Magische cantus @ Pavlov

vrijdag 7 nov

De Kelten: Legercantus Diana @ Pocket

zaterdag 8 nov

LOKO: LOKOmotion

De vuile smeerlap/dief van Mauds jas, wordt niet vriendelijk doch wel verzocht deze terug te hangen op de plek vanwaar hij werd ontvreemd. Dat is hoogstwaarschijnlijk Fakbar Letteren, gezien Maud haar verleden.

Minisudoku

1		4	7					
			9			2	5	1
	9			1			4	7
		9			7	8		4
				4				
7		5	6			9		
4	8			7			9	
2	6	7			5			
					8	4		6

AD FUNDUM!

Elke dinsdagavond
tussen 8 en 9

Studentenradio op het
ritme van de bierstad

MIX FM
102.6 Leuven
106.7 Herent * 107.1 Oud-Heverlee

(advertentie)

Berichten

Demosessie ondersteunende software voor studenten met dyslexie

Om iedereen te informeren over de mogelijkheden van de software organiseert de Cel studeren met een functiebeperking een demosessie. De twee bekendste softwarepakketten: Sprint en Kurzweil, worden er gepresenteerd, en twee ervaren studenten vullen aan met hun ervaring. Geïnteresseerde studenten krijgen de kans om in een testproject te stappen tijdens hun studies. Woensdag 5 november, van 19.30 tot 22.00 uur. Locatie: Aula PSI 02.51, Tiensestraat 102, 3000 Leuven. www.kuleuven.be/functiebeperking.

Radio Scorpio (106 FM)

Menu van de week

DINSDAG

Camera Obscura (19-20u):

Holebi-filmfestival: interview

Soundtracks 2.0.

Recensies van o.a. Vicky Cristina Barcelona en Elegy
Filmtickets te winnen

De Geluidsarchitect (20-21u):

Vrijkaarten voor These Arms Are Snakes + Russian Circles (13/11 live in Stuk)

VRIJDAG

Sterrenplaten (20-21u):

Vrijkaarten voor The Ruby Suns + John & Jehn (live in Botanique)
zondag

De Achtergrond (23-00u):

Tweede aflevering van dit maandelijkse magazine: het relevantste van de wereld in 2008 en het beste van Radio Scorpio in 1979

Radio Scorpio heeft een nieuwe A-lijst: zie www.radioscorgio.com!

92,9%
van onze studenten
vindt direct werk
na afstuderen.

De anderen gaan eerst met vakantie.

WWW.JEWERKTVOORJEHETMERKT.BE

KHLEUVEN

KATHOLIEKE HOGESCHOOL LEUVEN

Associatie Katholieke Universiteit Leuven

(advertentie)

“Ik hou geen pleidooi voor West-Vlaams”

Sinds Hannelore Bedert de jury van de Nekka-wedstrijd charmeerde met haar kwetsbare liedjes en ze met Bart Peeters het Sportpaleis muisstil kreeg, keek iedereen vol verwachting uit naar de debuutplaat van deze West-Vlaamse zangeres. ‘Wat als’, een plaat vol ‘bleit- en scheldliedjes’, loste deze hoge verwachtingen volledig in.

LISA DEVELTERE & MAARTEN GOETHALS |

Hannelore Bedert: «Drie liedjes op de plaat zijn in het West-Vlaams, maar dat is niet omdat ik bewust ook mijn West-Vlaamse kant wilde tonen. Ik heb gewoon ook in het West-Vlaams geschreven. Sommigen vragen waarom ik die liedjes niet vertaal en een volledige plaat in het West-Vlaams maak of een volledige plaat in het Algemeen Nederlands. Ik vind het een beetje *bullshit* om nummers die je in een taal geschreven hebt te gaan vertalen om een volledige plaat in dezelfde ‘taal’ te kunnen brengen.»

DRAAK

Veto: Hoe bepaalt u welk nummer u in het West-Vlaams schrijft en welk niet?

Bedert: «Dat komt vanzelf op het moment dat ik begin te schrijven. Dat is de sfeer van dat nummer. Misschien dat bij de intieme of de kwade nummers de tekst eerder in het West-Vlaams zal zijn, maar ik heb daar eigenlijk nog nooit een duidelijke lijn in gevonden.»

Veto: Het nummer ‘Vocabulaire’ steekt de draak met mensen die opmerkingen maken over het feit dat u in het West-Vlaams zingt. Storen al de vragen en opmerkingen u?

Bedert: «Het heeft me lang gestoord, maar op het moment dat ik dat nummer geschreven heb was ik daar al wat van af. Ik vind het moeilijk te geloven dat Limburgers Antwerpenaren niet zouden verstaan, of dat een Antwerpenaar een West-Vlaming niet verstaat. Je moet gewoon een beetje moeite doen, maar uiteindelijk is het allemaal Nederlands. Ik woon al een tijdje in Antwerpen en dat eeuwige gezaag over die klanken ben ik soms beu. In recensies werd er soms gedaan alsof dat een statement was op de plaat, maar dat is niet zo. Ik hou geen pleidooi voor West-Vlaams. Ik vond het gewoon leuk om daar eens iets over te schrijven.»

Veto: Vroeger zong u ook in het Engels met uw groep Rheen. Hoe is die overstap naar het Nederlands er gekomen?

Bedert: «Ik heb de klik gemaakt op het moment dat ik een woordenboek nodig had om te vertellen wat ik wou zegen. Alles wat ik kende in het Engels had ik gebruikt. Ik heb

pen kiezen automatisch voor het Engels.

Bedert: «Ik denk dat het momenteel gewoon opvalt dat er veel Nederlandstalige groepen zijn en dat het daardoor lijkt alsof dat iets is dat nu heel hard gepromoot wordt. Een lichte groepen zoals Yevgueni, Buurman, Mira, Eva De Roovere en ikzelf komen plots meer in de media, gewoon omdat die er nu pas zijn. Gorki en Monza waren er ook, maar die zijn al van een oudere generatie.»

DOORBREKEN

Veto: Zou dat kunnen gezien worden als een reactie op de vele groepen die in het Engels zingen?

Bedert: «Ik weet dat niet. Ik vind dat heel moeilijk om daar een duidelijke analyse van te maken. Omdat we in het Nederlands zingen, wordt ons dat vaak gevraagd. Maar

het is toch erg om dat als enige drijfveer te hebben als je schrijft?»

Veto: Zijn er naast het in het Nederlands leren schrijven nog belangrijke dingen die u bij Studio Herman Teirlinck geleerd heeft?

Bedert: «Ik heb over Studio een dubbel gevoel. Ik ben er veel plezier kwijtgeraakt. Ik speelde heel graag theater en dat ben ik daar wat kwijtgespeeld, maar ik heb er wel geleerd om op een podium te staan. Voor ik op Studio zat en zelfs nog de eerste twee jaar op Studio excuseerde ik me bijna voor het feit dat ik op het podium stond. Ook in het dagelijks leven ben ik veel zelfzekerder geworden.»

Veto: Moet je voor je naar Studio Herman Teirlinck gaat al talent bezitten of is dat iets dat je kan aanleren?

Bedert: «Dat is moeilijk om te zeggen aangezien ik daar zelf gezeten heb. Welke theater- of muziekschool je ook kiest, je moet het ergens wel in je hebben. Ik wil niet zeggen dat je het dan al moet kun-

voor u belangrijker dan de muziek?»

Bedert: «Niet belangrijker, maar wel even belangrijk. Bij Engelstalige groepen, vooral bij Vlaamse groepen die in het Engels zingen,

plaudiseren.

Bedert: «Op het moment zelf hoorde ik niet heel veel, ik had monitoroortjes in. Maar ik voelde wel dat er reactie kwam uit het publiek.

“Ik vind het goed dat er toelatingsexamens zijn”

wordt weinig aandacht besteed aan de tekst en de inhoud. Als het maar goed klinkt. Bij mijn Nederlandstalige liedjes moet het echt wel evenwaardig zijn. Maar alle respect voor Vlaamse groepen die in perfect Engels weten te zingen.»

Veto: Wat is dan de meerwaarde van muziek onder tekst?

Bedert: «Als songschrijver kan je daardoor de sfeer die jij ermee bedoelt aan de tekst geven. Soms heb je namelijk een tekst die helemaal verkeerd geïnterpreteerd wordt. Het is een moeilijke vraag, maar ik denk dat het daar op neerkomt.»

Veto: Op uw plaat staan veel ver-

Achteraf zei Bart Peeters me dat ik echt naar de opname moest luisteren omdat het fantastisch klonk en het publiek helemaal wild werd. Natuurlijk dacht ik dat hij wat overdreef. Maar het deed wel iets om te horen dat wanneer je je eerste zin zingt zo’n vijftienduizend man begint te applaudiseren. Ik was toen wel onder de indruk. Je snapt wel niet waar dat vandaan komt, maar het was een heel fijn gevoel.»

Veto: Raymond Van Het Groenewoud, nog zo’n grote Vlaamse artiest, zong mee op je cd. Hoe heeft u dat voor elkaar gekregen?

Bedert: «Ik ben gewoon op hem afgestapt in de backstage op de Nekka Nacht waar hij ook speelde. Hij vroeg om de volgende dag het nummer en de tekst mee te nemen, dus ik had dat heel mooi uitgetypt met wat nota’s erbij en het nummer op een cd’tje gezet en nog voor dat ik wegging diezelfde avond zei hij: ‘Natuurlijk doe ik mee’. Zo’n vorm van bevestiging van iemand als Raymond krijgen vond ik heel leuk.»

Veto: Zijn er nog mensen waar u graag mee wil samenwerken?

Bedert: «In België is er momenteel niet iemand waar ik heel graag mee wil samenwerken. Mocht Bram Vermeulen nog leven, had ik graag met hem samengewerkt. Ik heb nog les van hem gekregen. Met Ani DiFranco, mijn grote idool, zou ik wel graag iets doen, maar dat zal natuurlijk nooit gebeuren. (lacht)»

Veto: Dat is wel totaal andere muziek.

Bedert: «Veel mensen vergelijken ons naar de inhoud van onze teksten omdat ze heel rechtuit zijn. De stijl is inderdaad helemaal anders, maar het is iemand waar ik heel erg naar opkijk.»

Veto: Was het ondanks de steun van Bart Peeters en Raymond Van Het Groenewoud toch nog moeilijk om een cd uit te brengen?

Bedert: «Ja, net meer omdat je die druk voelt: ‘Het meisje dat met Bart Peeters gezongen heeft, gaat ook eens een plaat uitbrengen’. Door Nekka Nacht was er plots zo veel media-aandacht en extra druk om een goede plaat af te leveren. Die druk had ik wel nodig en heeft me goed gedaan.»

Veto: De recensies over uw album waren heel positief. In De Morgen kreeg u vier sterren.

Bedert: «Ja en Bart Steenhout geeft niet snel vier sterren. (lacht) Twee dagen op voorhand krijg je van je promomensen te horen dat er vier sterren komen bij De Morgen, maar je moet dat dus nog stilhouden. Tegen heel mijn familie moest ik duidelijk zeggen dat ze het echt niet mochten doorvertellen. Het is goede reclame geweest, maar het was ook een heel mooie recensie op zich. Mocht het maar één ster geweest zijn, maar ook zo mooi geschreven geweest zijn (aarzelt) Natuurlijk had ik dat minder tof gevonden, maar als het goed geschreven is, is dat extra leuk.»

(STEPHANIE VERBEKEN)

“Toen ik poëzie schreef, wou ik eigenlijk liever liedjesteksten schrijven”

lang gezegd dat Rheen gewoon even in de kast zit en ik er later wel weer aan zou beginnen, maar ik voel het niet meer. Op Studio Herman Teirlinck moest ik ook in het Nederlands schrijven. Ik heb daar gemerkt dat ik die taal veel beter beheers. Als ik dan een pleidooi moet houden, dan is het wel: ‘Schrijf in het Nederlands!’ (lacht)»

Veto: Is aan in het Nederlands zingen in het verleden te weinig aandacht besteed? Vele Vlaamse groe-

ik schrijf gewoon graag in het Nederlands en ik vind het moeilijk om te zeggen waarom. Vandaag deed ik een workshop songschrijven met vijftienjarigen. Van de honderd teksten waren er ongeveer vijftientachtig in het Engels. Ik heb hen gevraagd waarom ze in het Engels schreven en ze zeiden allemaal dingen als: ‘Nederlands klinkt zo hoekig en oud’ en ‘Om door te breken heb je Engels nodig’. Maar hoeveel mensen gaan er doorbreken? En

nen. Iedereen die daar afstudeert, had in dat eerste jaar wel al iets in zich, had iets te vertellen of kon iets op een podium. Ik vind het dus goed dat er toelatingsexamens zijn. Een jury die wel al wat ervaring heeft met zo’n studenten kan vrij snel zien waar iets inzit. In het begin geloofde ik niet dat dat kon, maar je ziet vrij snel of daar iets inzit of niet. Ik denk niet dat je dat kan leren.»

Veto: Vroeger won u vaak poëziewedstrijden op school. Wanneer heeft u beslist om onder tekst muziek te zetten?

Bedert: «Ik weet niet of dat uit die poëzie liedteksten voortgekomen zijn. Ik zie dat als twee gescheiden dingen. Toen ik poëzie schreef, wilde ik eigenlijk liever liedjesteksten schrijven, maar ik dacht dat ik dat niet kon.»

Veto: Is de tekst van een nummer

schillende soorten nummers. Zowel droevige en rustige nummers als vrolijke en grappige nummers. Zocht u bewust naar die balans?

Bedert: «Ja, vroeger schreef ik alleen maar triestige liedjes en als je veel begint te spelen merk je dat dat zwaar is voor je publiek en dat ze het ook tof vinden als er af en toe iets luchtigs tussenzit. Ik begon ook te voelen dat ik dat zelf nodig had. Een volledig concert met alleen maar triestige liedjes is voor jezelf ook vrij heavy. Voor mijzelf is het nu leuker op het podium en het contrast met de triestige nummers werkt ook meer.»

Veto: U heeft ook op Nekka Nacht een paar nummers mogen spelen, waarvan een duet met Bart Peeters dat uitgegeven werd als hidden track op zijn laatste plaat. Vanaf het moment dat u begint te zingen hoor je het publiek enthousiast ap-